ABC UNITED PRESS CIRCULATION

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

NOVEMBER 19, 1665 — No. 724 — 21st YEAR OF PUBLICATION

REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

Wij Canadezen... ②

door Dr. L. Praamsma

Hoe staat het met de Canadese nationaliteit? — wat maakt het eigenlijke, het typisch Canadese uit?

Het is gemakkelijker deze vraag te stellen dan haar te beantwoorden

In het algemeen is het al heel moeilijk om een onbevooroordeelde en rake typering te geven van een oud en gevestigd cultuurvolk; probeer het maar eens ten aanzien van de Duitsers of de Engelsen.

En deze moeilijkheid wordt wel heel groot, als de omschrijving van het karakter van een jong volk als het Canadese is, met zijn veelsoortige samenstelling en zijn snelle groei uit allerlei oorden van de wereld in het geding is.

Wanneer ik het hoofdstuk over 'godsdienst, onderwijs en cultuur' in het lezenswaardige boek over Canada van onze medewerker Cnossen lees, dan vind ik daarin eerst aangegeven, dat volgens een bepaalde definitie van Kuyper Canada een Christelijke Staat moet worden genoemd. Maar dan volgen deze woorden: 'Als ik de ene Gereformeerde emigrant in Canada vraag: 'Hoe is dit land en hoe is de kerk?' dan luidt zijn antwoord: 'Dit is een heidens land en de kerk is een danszaal.' Vraag ik het een andere, eveneens Gereformeerde emigrant, dan is het oordeel: 'Meer dan in Nederland wordt hier het karakter van de Zondag gehandhaafd en meer dan in Nederland is de grondslag van het volksleven Christelijk.' "

Cnossen noemt deze uitspraken moeilijk met elkaar te verzoenen, en hij heeft gelijk; de situatie is telkens weer wisselend; naast een actief fundamentalisme vinden we een zeer zelfverzekerd modernisme; sporen van het oude Schotse Presbyterianisme zijn allerwege te vinden, en daarnaast getuigenissen van het meest brute ongeloof; het Rooms-Katholicisme van Quebec draagt een eigen stempel ondanks de aanwezigheid van integere politieke figuren schijnt het verband tussen godsdienstige levensovertuiging en politiek vrijwel zoekgeraakt; ondanks warme pleidooien voor speciale gerechtigheid schijnen telkens weer de picketlines van een klassenstrijd onvermijdelijk; ondanks de propaganda voor de eenheidsschool voor alle Protestanten schijnt de Openbare school met rasse schreden totaal godsdienstloos, d.w.z. ontkerstend te worden.

Het is moeilijk om te spreken van een Christelijke natie; maar overal zijn de resten van en de aanknopingspunten voor een Christelijke cultuur te vinden, tot in het zweren van de eed van trouw met de hand op de Bijbel toe.

Een ander vraag, die niet gemakkelijk te beantwoorden is, is die van de verhouding tot de Ver. Staten.

Sinds jaar en dag is dit een gevoelige kwestie; er zijn Canadezen die de dag zouden prijzen dat de Canadese provincies als even zovele staten in de Unie van hun machtige Zuiderburen zouden worden opgenomen; en er is een sterke Amerikaanse publieke opinie, die het bestaan van een zelfstandig Canada eigenlijk ongerijmd vindt.

De Canadese historicus prof. W. L. Morton schrijft in zijn boek 'The Canadian Identity' over dit Amerikaans 'continentalism', dat zich telkens weer openbaarde sinds Canada een zelfstandige staat werd, en zelfs aangaande de jaren 1941-1945 toen Amerika en Canada bondgenoten waren schrijft hij: 'De Canadezen kwamen eens te meer in aanraking met het oude ongeduld inzake Canada's afzonderlijk bestaan, en met het oude onvermogen om Canada's nationaliteit met respect te bejegenen.'

En, enkel gezien vanuit het oogpunt van taal en cultuur, lijkt het bij oppervlakkige beoordeling ook wel zo te wezen, dat het verschil tussen Canada en Amerika niet noemenswaard is; en dat de grens, die beide landen scheidt, maar een heel kunstmatige lijn is.

Deze kwestie speelt ook in het kerkelijk leven een rol; zowel de Christian Reformed als de Reformed Churches hebben (wanneer we deze term hier even mogen gebruiken) hun headquarters in the United States en de wederzijdse contacten zijn uitvoerig.

Een Canadees historicus schrijft van een dergelijke situatie: 'Nog heden ten dage zijn verschillende kleinere kerken geincorporeerd in kerken van de United States,' maar dan laat hij meteen de woorden volgen: 'Aan dit feit is het in elk geval ten dele toe te schrijven dat deze kerken niet in staat zijn een diepe indruk te maken op Canadezen buiten hun eigen kleine kring.'

Ondanks de nauwe samenhang en niet te ontkennen overeenkomst is er toch ook het niet te ontkennen verschil: Canada is Canada en de United States zijn de United States.

Dat verschil is moeilijk te definieren; prof. Morton wijst op vijf elementen (Canada's historische onafhankelijkheid; Canada's twee culturen, Franco-Catholic en Anglo-American; Canada's Noordelijke economie, die arctische of sub-arctische georienteerd is; Canada's constitutionele parlementaire monarchie; Canada's lidmaatschap van een commonwealth als een afweermiddel tegen isolationisme en continentalisme) en hij voegt eraan toe, dat er geen 'Canadian way of life' is, zoals er een 'American way of life' is.

Over al deze dingen valt te praten, en het is moeilijk een analyse te geven die tot de wortels raakt, maar het simpele feit valt niet te ontkennen, dat er een Canadese natie is, die (op zeer gebrekkige en nu en dan zelfs gebroken wijze) tracht zichzelf te zijn. Van die natie maken wij deel uit sinds het ogenblik dat wij het Canadian citizenship aanvaardden.

En wij moeten dat ook voluit aandurven, om te zeggen: wij Canadezen . . . .

Wij moeten meedoen, er midden in staan, ons niet isoleren.

Daarom is het zo toe te juichen, dat de Christian Reformed Churches van Oost-Canada pogingen hebben gedaan, om in het verband van de Christian Reformed Churches het recht te krijgen als een regionale, d.i. als een Canadese Synode, die met een Canadese stem over Canadese zaken spreekt, samen te komen.

Dat is geen hobby van die kerken en dat is ook geen stap in de richting van wat men wel eens 'sectionalism' noemt, — het is enkel een poging om iets van de verantwoordelijkheid van de verhouding kerk-natie te dragen.

En die poging van de Eastern Canadian Churches wijst op de rechte weg.

Ze willen spreken als Canadese kerken, maar dan met een eigen geluid.

En zo willen onze scholen ook Canadese scholen zijn waar de Canadese vlag wappert van de vlaggestok, maar dan met een eigen geluid van scholen met de Bijbel.

En zo willen onze unions (C.L.A.C.; C.T.U.C.; wanneer zullen ze herenigen?) Canadese unions zijn waar plaats is voor Canadese arbeiders, maar dan met een eigen geluid, het geluid van unions met de Bijbel.

Dat zijn allemaal maar kleine beginnetjes, en we moeten nuchter zijn en onze kracht niet overschatten of overdrijven; tenslotte komen we hier nog maar pas kijken en we moeten elke dag nog heel veel leren; wij zijn ook niet de mensen die hier voor het eerst het Evangelie van onze Heer in oprechtheid liefhebben.

Maar laten we die kracht ook niet onderschatten, of onze nationale taak van ons afschuiven; tenslotte is de kwantiteit van het zout en het zuurdeeg, waar Jezus van spreekt, ook maar klein, en het is de kwaliteit, die beslist.

Wat Christelijk-Nationale samenwerking vermag bewijst in de jongste tijd het voorbeeld van Scandinavië. In deze drie vanouds Lutherse landen ging de ontkerstening van het leven in onze eeuw door in ongeveer hetzelfde tempo als in Canada het geval is.

Verontruste christenen zijn toen aan politieke partijvorming gaan doen, in Noorwegen in 1933, in Finland in 1958 en in Zweden in 1964. In het Noorse parlement bezit de 'Kristelig Folkeparti' momenteel 15 van de 150 zetels.

Deze Noorse mensen hadden het voordeel boven ons, dat ze de geschiedenis en structuur van hun land in hun vlees en bloed hadden; maar het is toch wel zeer verrassend te lezen, dat het appel op de nationale betekenis van het Evangelie weerklank vond in vele harten.

Dat appel kan ook hier worden gedaan met de woorden van de National Hymn:

Ruler Supreme who heareth
humble prayer,
Hold our Dominion in Thy
loving care.
Help us to find in Thee o God
a lasting rich reward,
As waiting for the better day
we ever stand on guard.

Bovenstaande foto van Prinses Beatrix en de heer Claus Von Amsberg werd genomen tijdens een receptie voor leden van de Eerste en Tweede Kamer in de Ridderzaal in Den Haag. (De feliciterende kamerleden zijn de heer Van Dis en Freule Wttewaal van Stoetwegen). Deze kennismaking is blijkbaar goed bevallen en leidde vorige week tot een met bijna algemene stemmen akkoordverklaring door de Tweede Kamer met het aanstaande huwelijk van de Kroonprinses met de heer Von Amsberg.

Beelden van en uit Nederland

Tweede Kamer Akkoord met het Huwelijk van Prinses Beatrix

De goedkeuringswet inzake het huwelijk van Prinses Beatrix met de heer Claus von Amsberg is door de Tweede Kamer goedgekeurd met 132—9 stemmen, de naturalisatie van de heer Von Amsberg tot Nederlander zelfs met 135—6 stemmen. (De Tweede Kamer telt in totaal 150 leden, waarvan de communistische fractie, 4 man sterk, zich van stemming onthield.)

Er was dus wel grote belangstelling, in de Kamer en daarbuiten. De televisie zorgde voor een directe uitzending en waar zulk een toestel in huis was, ook op Soestdijk, zijn de debatten gevolgd.

De tegenstemmers waren 6 leden van de Partij van de Arbeid en de fractie (3 man) van de Pacifistisch Socialistische Partij. Deze laatste partij heeft zich in de laatste tijd aangediend als antimonarchaal en republikeins.

Gezien de deinig in sommige kringen, viel de rustige en waardige behandeling in de Kamer op. Volgens sommige neuswijze journalisten alweer niet goed. Nu was het saai en vormelijk volgens hen.

De heren, vooral van de radio en televisie, die de mantel uitgeveegd kregen door freule Wttewaal van Stoetwegen, over het dikwijls minderwaardig doen over de leden van het Koningshuis, geven blijkbaar voorkeur aan wat herrie. Nu viel er weinig "nieuws" te vertellen.

Het is dan ook merkwaardig, als men in sommige bladen de verslagen naleest. Het essentiële staat er niet in, het bijkomstige wel. De redevoeringen, o.a. van freule **Van Stoetwegen** (C.H.) en de heer **Roolvink** (A.R.), stonden op hoog peil, zowel wat de staatsrechtelijke als de menselijke kant van de zaak betreft, doch men vindt er weinig of niets van vermeld. Als de heer **Koekoek** (Boerenpartij) zijn stem afhankelijk stelt van het veranderen van Von Amsberg in Van Amsberg en betreffende diens inzicht inzake de publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie, wordt hier met nadruk melding van gemaakt.

Doch we menen, dat voor- en tegenstanders door zelfbeperking en het vermijden van scherpslijperij, op een zeer te waarderen wijze deze beraadslagingen hebben gevoerd. Zelfs een man als de heer **Frans Goedhart** (Pieter 't Hoen uit de verzetstijd), die als woordvoerder van de tegenstemmende P.v.d.A.-leden optrad, hield zijn betoog sober en voornaam.

Wie de moeilijkste dag had, was de heer **Nederhorst**, voorzitter van de P.v.d.A.-fractie, die het boetekleed (wat, volgens Dr. Kuyper, de man niet ontsiert) aantrok. Hij trok zijn snier aan het adres van Prof. De Quay in, hij noemde de eigenzinnige en in toom te houden Prinses Beatrix nu een krachtige persoonlijkheid, wilskrachtig, intelligent en idealistisch van instelling.

De heer **Schmelzer** (R.K.) bleef een beetje ongemotiveerd nabrommen. Hij stelde de duidelijke en ruiterlijke erkenning van de heer Nederhorst wel op prijs, doch voegde er letterlijk aan toe: "Het valt niet te ontkennen, dat op de verhouding tussen de regeringspartners een zware schaduw is gevallen ,die nog geruime tijd zijn nawerking zal hebben. De brief betekent helaas een dieptepunt in de staatkundige verhoudingen. De briefwisseling en de gedachtenwisseling van vandaag kunnen dat niet ongedaan maken."

Is dit, zo kan men zich afvragen, gezien ook de moeilijkheden in het Kabinet over de begrotingspolitiek, de dekking of vermindering van uitgaven, nu de omzetbelasting op textiel en schoeisel voor de Kamer onaanvaardbaar is, een manoeuvre om de weg naar een nieuwe constellatie na de verkiezingen in 1967 open te houden? De Roomse fractieleider deed voorts erg Oranjelievend, zeer te waarderen overigens, al laten geschiedenisboekjes op de Roomse scholen een ander geluid horen.

Minister-president **Cals** had het niet moeilijk. Hij wist zich verzekerd van de instemming van de grote meerderheid van de Kamer en heeft nog veel goeds verteld van de toekomstige tweede Prins der Nederlanden.

Toch mist onze huidige Minister-president een voorname stijl. Als men hem hoort zeggen: "Wie van ons had niet de reactie: Jammer dat het een Duitser is. Maar toen ik drie uur een gesprek had met de heer Claus von Amsberg, kon ik tegen mijn vrouw zeggen: Gelukkig, dat ik helemaal achter hem sta", klinkt dat wel aardig, doch doorslaggevend is het niet.

Niet geheel ongegrond was het verwijt van sommige sprekers, dat het Kabinet, speciaal de Minister-president, te veel zijwegen had bewandeld en onvoldoende op eigen verantwoordelijkheid handelde.

Terecht verklaarde hij, dat Amsterdam werd gehandhaafd als de plaats, waar het huwelijk zal plaatsvinden. De beslissing is na zorgvuldig beraad genomen.

"Weet het volk wel," zo besloot de heer Cals zijn betoog, "wat de Koningin dag in, dag uit voor een werk verricht en welke ijzeren plichtsbetrachting nodig is om die taak te volbrengen? Prinses Beatrix is beter dan wie ook voorberied op de zware taak die haar wacht."

Toen het einde van het debat in zicht kwam, gebeurde er iets ongewoons.

De zaak van het huwelijk is een Koninkrijkszaak. D.w.z., ook Suriname en de Nederlandse Antillen hebben hun goedkeuring eraan te geven.

Aan de ministerstafel zat ook **Dr. Einaar**, minister van Suriname. De **vertegenwoordigers** van de West-Indische rijksdelen hebben het recht het woord te voeren in het Nederlandse parlement als het gaat om zaken, die het gehele Koninkrijk aangaan. Zij doen dat zelden, doch nu stond Uncle Tom op, geërgerd over uitlatingen ten aanzien van het Koningshuis. Hij zei:

"Driehonderd jaar hebben wij in Suriname de slavernij van de Nederlanders gekend. Tot nu toe hebben wij geen hekel aan de Nederlanders. Als er reden was een hekel aan iemand te hebben, dan zouden wij het aan U moeten hebben en niet U aan Claus."

Zijn wij weer terug in de koloniale tijd? vroeg de heer Einaar. Zo luisterend naar de "partijgevoelens" had hij de indruk gekregen weer te leven in de tijd van vóór 1863. "Ik woon in Nederland sinds 1919", zei hij. "Ik ken de Hollanders door en door." Hij vond: "U ziet de zaken niet in de grote lijnen, altijd de kleine lijnen." In Suriname was geen enkel bezwaar tegen het huwelijk.

(Vervolg op pag. 2)

Probeer dit exotische dessert voor speciale gasten

Uw gasten zullen dol zijn op dit heerlijk dessert. Zo verrukkelijk . . . zo gemakkelijk te maken. Dien het vlammend op voor extra intrige.

PARTY BABA RINGEN

Voor het beslag heeft U nodig:

⅔ kop melk
⅛ kop korrelsuiker
1 theelepeltje zout
¾ kop Blue Bonnet margarine of boter
½ kop lauw water
1 theelepeltje korrelsuiker
1 pakje Fleischmann's snel rijzende gist
3 eieren, goed geklutst
¼ theelepeltje vanille
3 koppen (ongeveer) voorafgezeefde bloem voor alle doeleinden geschikt
1½ kop korrelsuiker
1 kop water
1 theelepeltje citroensap
¼ kop rum, naar keuze gezeefde marmalade.

1. Kook melk; roer in ½ kop suiker, zout en margarine. Koel af tot lauw. 2. Intussen, meet lauw water in een kom; roer 1 theelepeltje suiker in. Bestrooi met gist. Laat staan 10 minuten, dan roer goed. Roer in melkmengsel: eieren, vanille en 2 koppen bloem, roer tot smedig. Roer in genoeg extra bloem (ongeveer 1 kop) om een matig dik beslag te maken. Bedek met vochtige doek. Laat het rijzen op een warme plek, tochtvrij, totdat in omvang verdubbeld — ongeveer 1¼ uur. Roer het beslag; stort in 2 ingevette 8-kop ringvormen. Bedek en laat het rijzen als tevoren — ongeveer 45 min. Bak in voorverwarmde oven (350°F) 20 tot 25 minuten.

Voor saus, laat de 1½ kop suiker en 1 kop water zacht koken voor 10 minuten. Roer de citroensap en rum in. Bedruip de Baba's met een beetje siroop. Bedek en laat het zacht worden van 3 tot 4 uur. Om op te dienen warm het op; breng het over op een plaat en bestrijk met marmalade. Vul het op met roomijs of slagroom. Vlam het met warme rum indien gewenst. Laat de opgewarmde siroop rondgaan als saus. Maak twee ringen.

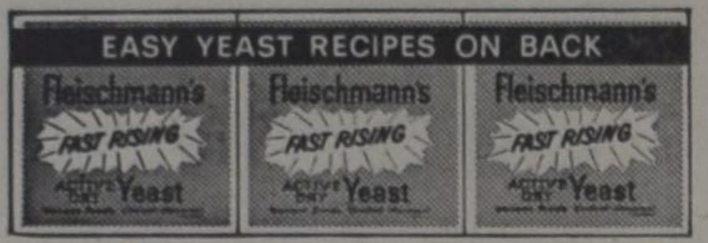

Als U zelf thuis bakt verlaat U dan op Fleischmann's . . . de werkzame hoog rijzende gist dat nooit mislukt.

WANNEER U THUIS BAKT . . . GEBRUIK DAN FLEISCHMANN'S EN WEES ZEKER.

Een ander goed product van Standard Brand Limited.

KOOP BIJ DE ZAKEN DIE IN C.C. ADVERTEREN!

Dutch Immigrant Society nu 2.500 leden

Grand Rapids, Michigan.

Ongeveer 2.500 gezinnen en alleenstaanden zijn lid van de Dutch Immigrant Society — een getal waarvan de oprichters enige jaren geleden nooit hadden durven dromen. Deze actieve vereniging heeft de laatste paar jaar de vleugels steeds verder uitgewiekt: de leden zijn nu over een groot deel van de Verenigde Staten verspreid. Aanvankelijk waren de meeste leden in Grand Rapids woonachtig, maar nu zijn de verhoudingen wat anders. Ongeveer een derde deel woont in Grand Rapids en onmiddellijke omgeving, een derde is afkomstig van de staat Michigan en de rest van de 2.500 leden woont in andere staten van Amerika.

Dit alles vernamen we tijdens de jaarvergadering van deze jonge, levenslustige organisatie, die dezer dagen in Grand Rapids, Michigan, werd gehouden.

De jaarvergadering was druk bezocht en het bleek wel dat de leden veel interesse aan de dag leggen voor de verschillende activiteiten van de organisatie, doch wellicht gaat de meeste belangstelling wel uit naar de gebruikelijke chartervluchten. Verscheidene leden hadden het bestuur suggesties aan de hand gedaan. Het bestuur heeft, dankbaar voor deze suggesties, daaraan veel aandacht geschonken en de meeste ideeën ook verwezenlijkt. De groei van het ledental bracht ook meer werk met zich, en het bestuur heeft dan ook in het afgelopen verenigingsjaar ongeveer 25 keer vergaderd om de ingezonden stukken te behandelen, lopende zaken te behandelen, en om plannen te maken voor de vluchten en het vergaderseizoen.

In 't nu verstreken verenigingsjaar werden verscheidene filmavonden belegd; de jaarlijkse adventssamenkomst stond onder leiding van prof. dr. M. H. Woudstra, hoogleraar in de vakken van het Oude Testament aan de Theologische Hogeschool van de Christian Reformed Church.

Het vergaderseizoen werd besloten met de vertoning van de heer Bert Brouwer's film over Nederland. Deze voorstellingen werden gegeven te Holland, Kalamazoo, Muskegon, en tweemaal te Grand Rapids. De première ging te Grand Rapids, welke avond werd bijgewoond door vertegenwoordigers van de Amerikaanse en Nederlandse overheden, de Koninklijke Luchtvaart Maatschappij, de Algemene Nederlandse Vereniging voor Vreemdelingenverkeer, en verscheidene reisbureaus. De goeverneur van de staat Michigan, Zijne Excellentie Mr. George Romney, had telegrafisch van zijn velangstelling voor de Dutch Immigrant Society blijk gegeven, doch was door drukke ambtsbezigheden verhinderd de avond bij te wonen.

De voorstelling te Holland, Michigan, werd georganiseerd in samenwerking met The Netherlands Information Service en stond in het teken van de verjaardag van H.M. Koningin Juliana. De heer W. Wichers, director van The Netherlands Information Service, had aan deze voorstelling veel medewerking verleend. Ongeveer 4000 personen hebben de voorstellingen van de heer Brouwer's film bijgewoond. Het gemiddelde aantal bezoekers van de overige verenigingsavonden bedroeg 450 per keer.

In het afgelopen verenigingsjaar werden zes chartervluchten per DC8 van de K.L.M. georganiseerd, t.w. één in het winterseizoen, vier in de zomer en één vlucht van Nederland uit ten behoeve van ouders en familieleden van de leden. De vluchten zelf hadden alle een goed verloop. Echter zijn tijdens hun verblijf in Nederland drie leden ziek geworden en aldaar overleden. Hun namen zijn: Mr. Pels (Chicago, Ill.), Mr. J. Stulp (Grand Rapids, Mich.), en Mr. Katsma (Cambria, Wisc.). Het bestuur heeft óf persoonlijk óf schriftelijk zijn deelneming aan de familieleden betuigd. De K.L.M. en Wagenaars Reisbureau te Grand Rapids, Mich., bleken bijzonder tactvol en effectief hun medewerking te hebben aangeboden ter oplossing van de in verband met deze sterfgevallen ontstane vervoersproblemen.

Het bestuur heeft besloten een contactman in Nederland te benoemen, n.l. de heer J. Bijl, Sportlaan 43, Vlaardingen, ter oplossing van eventuele moeilijkheden waarin vakantiegangers in Nederland soms kunnen komen te verkeren.

Het bestuur was o.m. vertegenwoordigd bij de officiële ingebruikstelling van de Nederlandse molen "De Zwaan" te Holland, Michigan, door Z.K.H. Prins Bernhard der Nederlanden in de lente van dit jaar.

A. Velthoen.

Let op de prijs!

Neveda METEOR

dat is goed en goedkoop!
Slechts 69¢ per bol van 50 gram.
Breit enorm uit. Heerlijk licht en luchtig in het dragen. Verkrijgbaar in de kleuren die nu mode zijn.
Zie ook de andere Neveda specialiteiten.
Over geheel Canada verkrijgbaar.

IMPORTEUR:
JANKOK
WILLOWDALE, ONT.

TWEEDE KAMER AKKOORT MET HUWELIJK

(Vervolg van pag. 1)

De heer Einaar bracht de meest menselijke noot in de discussies: In de West had men niet kunnen begrijpen, wat er was tegen de huwelijken van die twee meisjes, Irene en Beatrix. "U kunt Uw eigen kinderen toch ook niet controleren, als zij een jongen of een meisje willen. Met veel kinderen is niets te beginnen. Vele jonge mensen willen op kamers gaan wonen, maar de prinsessen zijn nog thuis. Zo modern vind ik ze dus niet."

De slag kwam nogal hard aan, al kreeg hij een gul applaus van de Kamer, wat zeer ongewoon is in het Nederlandse parlement.

Doch heeft hij ongelijk?

Het Nederlandse volk, de heren Roolvink en Jongeling (Geref. Pol. Verbond) gaven hier een duidelijk getuigenis van, draagt in zijn hart het Oranjehuis liefde en respect toe. Daar stuit de kleine kritiek van links georiënteerde intellectuelen op af. Zoals bij de verloving zal dit ook bij het a.s. huwelijk zeker blijken.

Cn.

CANADA

Certificaten van Canadees Burgerschap verkrijgbaar in miniatuur

Een miniatuur certificate van Canadees Burgerschap is beschikbaar voor iedereen die Canadees staatsburger is. Dit kleine certificaat, met foto en handtekening van de betrokken persoon, is een handig en geloofwaardig identificatiebewijs. U kunt het meenemen in Uw beurs of tas. Dit handige certificaat kost twee dollars.

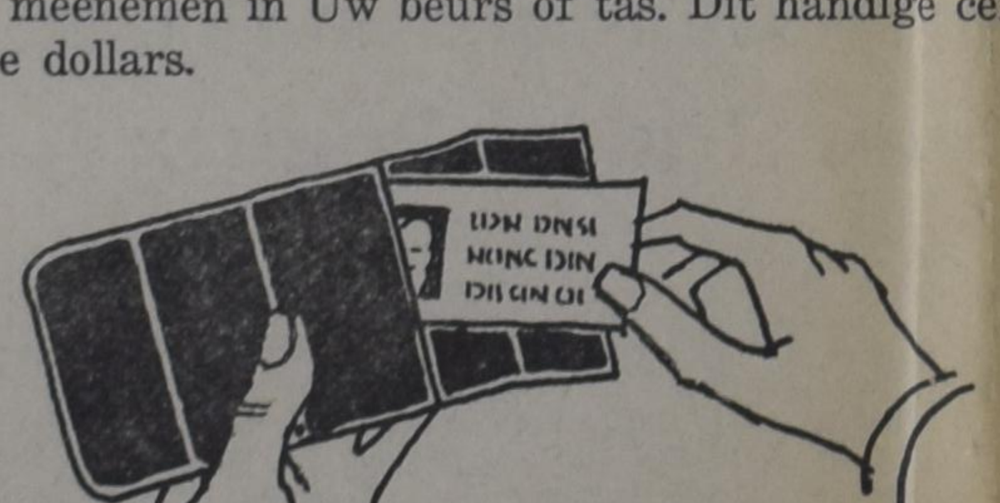

Als U meer wilt weten over deze Certificaten van Canadees Burgerschap en hoe ze te krijgen zijn, vraag het bij het naaste Court of Canadian Citizenship. Men zal U daar graag helpen. Of als het U beter uitkomt, schrijf aan:

The Registrar of Canadian Citizenship,
Department of Citizenship and Immigration,
Ottawa, Ontario.

Er zijn Courts of Canadian Citizenship in: Moncton, N.B., Montreal, P.Q., Ottawa, Toronto, Hamilton, St. Catharines, Kitchener, London en Windsor, Ont., Winipeg, Man., Edmonton en Calgary, Alta., en Vancouver, B.C.

J. R. Nicholson
Minister van Burgerschap en Immigratie

ROTER TABLETTEN

tegen maagklachten

Wordt U geplaagd door maagpijnen, maagzuur, gassen? Voelt U zich hondsmoe Slaperig na maaltijden?

Probeer dan ROTER tabletten — in vol vertrouwen — voor **vlugge verlichting**

60 tabletten $3.00,
150 tabletten $6.30.

ROTER tabletten — een populair recept in vele Europese landen — hier verkrijgbaar in alle goede "drug stores".

CALVINIST - CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra.

Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

WIJ LAZEN VOOR U

SCHEPPING OF EVOLUTIE ?

②

(Ter bespreking van Ds. H. J. Flipse's GOD'S WERELDPLAN EN DE EVOLUTIE)

In de inleiding op zijn boek toont dr. Flipse al dadelijk, dat hij niet alleen schrijft over het probleem van schepping of evolutie met kennis van zaken, maar ook dat hij begrip heeft voor de moeilijkheden waarmee onze jongeren in deze tijd hebben te worstelen. Hij schrijft:

"Onze jeugd heeft het veel moeilijker dan wij het gehad hebben; afval en misleiding nemen steeds toe."

Daarom wil dr. Flipse dat predikanten, leraren, onderwijzers, ouders en jeugdleiders zich zo vertrouwd maken met dit probleem, "...dat zij in staat zijn de misvattingen van geologen en evolutionisten duidelijk te weerleggen". Hij is echter van mening, dat dit niet altijd gebeurt. Hij meent tegen de leiding van bepaalde "leiders" te moeten waarschuwen. Zo vraagt hij zich af, waarom ds. Thomas Delleman meent, dat Prof. Dr. J. Lever ons een "bevrijdend boek" schonk. Hij betwijfelt of de Gereformeerde oecumenische synode van 1949 bedoelde ruimte te laten voor bepaalde evolutie gedachten. Flipse vraagt zich nu af hoe Delleman tot deze conclusie komt, met verwijzing naar punt 3 uit de Acta van die Synode. Daar lezen wij:

"De belijdenis van het historisch karakter van Gen. 1 en 2 doet de kerk elke evolutieleer verwerpen, die òf God geheel uitschakelt òf God voorstelt als afhankelijk van het proces der zgn. scheppende evolutie, òf Hem daarin slechts incidenteel doet ingrijpen. De openbaring in menselijke vorm lere de kerk bescheidenheid en behoedzaamheid en weerhoude haar van allerlei uitspraken op natuurwetenschappeljik gebied".

Het lijkt mij toe, dat Flipse misschien iets teveel afleidt uit dit besluit waarin een zekere wazigheid valt te bespeuren, vooral in de eerste zin. Maar het is goed, dat dr. Flipse probeert tot een scherpe positiebepaling te komen. Hij wil vasthouden aan het historisch karakter van de openbaring Gods in Genesis. En dit m.i. terecht. In verband daarmee schrijft hij:

"Velen verlagen tegenwoordig de Bijbel tot een boek met mythen en legenden. De eerste hoofdstukken van Genesis zijn dan geen werkelijke geschiedenis, maar bestaan uit verhalen bij de verschillende volken. Ook de geschiedenis van het volk Israël, hun uittocht uit Egypte, de doortocht door de Rode Zee en de woestijntocht zou geen werkelijke historie zijn. Maar dan moeten we ons afvragen: bestaat er dan nog wel een evangelie?"

Hieruit blijkt duidelijk, dat dr. Flipse spreekt als een gelovig kind van God. Dit blijkt ook uit de eerste woorden van de inleiding:

"Dit boekje is geschreven voor allen, die de Here Jezus als hun persoonlijke Heiland en Verlosser kennen en de Bijbel als Gods Woord aannemen..."

Flipse is er diep van overtuigd, dat ook in de wetenschap het leven religie is. Hij ontmaskert de valse stelling "Godsdienst is een kwestie van geloof en dat heeft met wetenschap niets te maken." Hiervan zegt hij:

"Niemand is neutraal. Ieder gaat van een of ander geloof uit: òf hij gelooft naar Gods woord in de schepping òf hij schakelt bewust het bovennatuurlijk ingrijpen van God uit en gelooft dat de Bijbel niet Gods woord is."

Het boek bestaat uit drie delen. Het eerste deel bespreekt in een aantal hoofdstukken het probleem van schepping of evolutie op een meer systematische wijze; daarna volgt een tweede deel, waarin antwoord wordt gegeven op verschillende dikwijls gestelde vragen, waarna hij besluit met een korte bijbelstudie over Gen. 1 tot en met 3.

In het eerste deel vind ik vooral het hoofdstuk over het water bijzonder interessant. De vraag, die dr. Flipse in het hoofdstuk over "de afstamming van de mens" tracht te beantwoorden, is die van wat men noemt genetische continuiteit, d.i. een volledige geleidelijke ontwikkeling, populair gezegd: eerst de aap, dan de mensaap, dan de aap-mens en tenslotte de mens. Flipse verschilt van mening met dr. Lever als deze zegt:

"Wij kunnen dan ook niet stellen dat de generale genetische continuiteit (een volledig geleidelijke ontwikkeling) bewezen is, maar de argumenten hiervoor zijn zo vele, dat m.i. geen bioloog zich tegenwoordig meer redelijkerwijs aan de evolutie-gedachte kan onttrekken."

Dit is volgens Flipse geredeneerd naar de menselijke rede. Hij wil "zo'n onbewezen hypothese" niet stellen boven het woord van God. Lees maar:

"We lezen niet, dat God de mens formeerde uit een of ander dier, maar God schiep de mens (Gen. 1:27). We lezen als God het eerste leven op aarde deed ontstaan, Hij dit de opdracht gaf zich te vermenigvuldigen een ieder "naar zijn aard". Deze uitdrukking komt in het scheppingsverhaal niet minder dan 10 keer voor. Dus ook hier geen enkele heenwijzing naar evolutie, in tegendeel!"

Anderzijds echter is deze leraar voorzichtig genoeg om de Heilige Schrift geen uitspraken te laten doen op wetenschappelijk terrein, die ze toch eigenlijk niet voor haar rekening neemt. Hij wijst duidelijk de mening af dat de scheppingsdagen dagen van vierentwintig uur geweest zijn. Het woord "dag" betekent zonder meer tijdsperiode, ongeacht de duur. Dr. Flipse illustreert deze mening op merkwaardige wijze door te verwijzen naar Gen. 2:4, waar "de gehele schepping samengevat wordt tot één dag (ten dage, dat God de Here hemel en aarde maakte)".

Een van de vragen, die dr. Flipse tracht te beantwoorden is ook deze: Is het niet mogelijk dat God door middel van een bepaald soort evolutie de wereld geschapen heeft? In de beantwoording hiervan erkent hij, dat ook hij het compromis gezocht heeft in de z.g. '"theïstische" evolutie'. Ook hij vroeg zich af: "Is het feitelijk niet nog geweldiger als God een oercel geschapen heeft, die de potentie had zich te ontwikkelen tot alles, wat nu leeft?". Maar hij is daarvan teruggekomen, want hij kwam tot de ontdekking, "dat ik 'plus royaliste que le roy' was. Ik wilde God nog meer eer geven dan de Bijbel dit deed! Hierbij zag ik tevens in, dat het grote zonde is. Ik wilde het beter weten dan God".

Natuurlijk willen wij hiermede niet zeggen, dat we het met dr. Flipse in elk opzicht eens zijn, maar toch kunnen we, gebruik makende van ds. Delleman's uitdrukking, stellig zeggen, dat het in vele opzichten een bevrijdend boek is en de aandacht van predikanten, onderwijzers, jeugdleiders en ouders, kortom van allen, die nog Nederlands kunnen lezen, ten zeerste waard is.

R. Kooistra.

Bekeerde Auca Indiaan doopt kinderen van door hem vermoorde zendeling

Negen jaar geleden werd de gehele christelijke wereld bedroefd en opgeschrikt toen het nieuws bekend werd van de tragische dood van zes zendelingen, die vermoord werden door inheemse stammen, aan welke zij het Evangelie hadden willen brengen.

Het geloof van hen, die de roep hadden gehoord om het Evangelie te brengen aan de Auca Indianen, werd geschokt maar niet verwoest. En het duurde niet lang of Rachel Saint, de zuster van de piloot die de zendelingen naar dat gebied vervoerd had en daar met hen stierf, keerde terug en begon een poging om met deze stammen in contact te komen.

Onder de algemene leiding van Dr. W. C. Townsend heeft het werk van de Wycliff Bible Translators onder de wilde Amazone stammen gedurende vele jaren gestadige voortgang geboekt. De Engelse Churchman verhaalt nu de verbazingwekkende geschiedenis van de zendelingen die terugkeerden om te werken onder dezelfde mensen waar alle zendelingen waren gedood.

Niet lang nadat de zendelingen opnieuw begonnen waren, kwamen ze in contact met Dayuma, een meisje dat behoorde tot de stam, die voor de dood van de zendelingen verantwoordelijk was. Ze kwam uit de bossen tot de zendelingen. Betrekkelijk vlug slaagde men er in de taal van Dayuma op schrift te stellen. En de Wycliff Bible Translators begonnen zo spoedig mogelijk het Evangelie van Marcus te vertalen in deze tot dusver ongeschreven taal.

Bijna het gehele Evangelie van Marcus is nu in de taal van de stam beschikbaar en een belangrijk aantal leden van deze stam zijn gekomen tot het reddend geloof in de Here Jezus Christus.

Het meest treffende van het laatste nieuws dat van deze stam kwam is dat sommige van hen nu zelfs het Evangelie prediken. Eén van deze inlandse predikanten was de dominee door wie twee van de kinderen van Nate Saint onlangs in de Curaray Rivier werden gedoopt. Deze predikant was inderdaad één van de acht mensen, waarvan gezegd wordt dat ze verantwoordelijk waren voor de moordpartij die in 1956 plaats vond.

(ICN)

ALLES IN EEN

DE SEVEN STAR DAIRY

(SUCCES AGENDA) 3.2" x 4.9"

Losbladig — Uw dagboek, maandoverzicht, kasboek, adresboek en notitieboek met Canadese gegevens en kaarten.

Uw ideale privé-secretaresse, die U helpt Uw werk en Uw leven een succes te maken.

Complete agenda vanaf $5.69

1966 refill $2.69

en NIEUW de

SEVEN STAR MINI DIARY

Losbladig — De echte kleine zakagenda. 2¾" x 4⅛". Compleet vanaf $4.89

Te verkrijgen bij:

SPEELMAN'S BOOKHOUSE, 10 Golfdown Dr., Rexdale, Ont.

UNIVERSITY BOOKSTORE, Campus, Toronto.

VAN DELFT'S BOOK & GIFT SHOP, 1058 Main St. W., Hamilton, Ont.

BURLINGTON BOOK & BIBLE HOUSE, 468 Brant St., Burlington, Ont.

WOUDSTRA'S BOOKHOUSE, 9330 Jasper Ave., Edmonton, Alta.

of bij: SUCCESS MAIL SERVICE, 1565 Spring Road, Clarkson, Ont.

die U op verzoek ook gaarne een duidelijke geïllustreerde folder zendt.

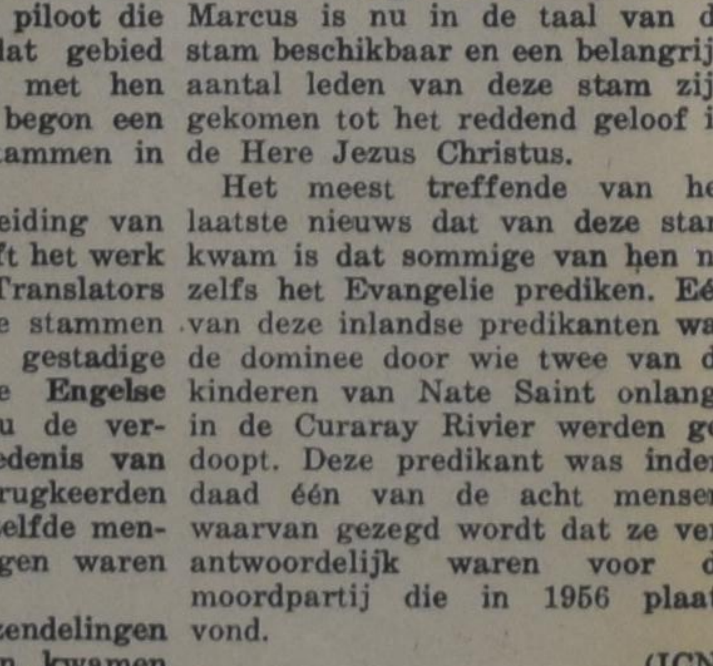

Houdt het luchtig . . . met

FIVE ROSES

de luchtige bloem voor alle doeleinden geschikt

Wat U ook maakt . . . brood, gebak, taarten of deeg . . . U zult beter resultaten met Five Roses Bloem voor alle doeleinden geschikt krijgen. Wij garanderen het. Uw baksel valt zo luchtig uit . . . het zweeft bijna weg!

WHEN YOU SELECT YOUR WATCH . . .

HARRY WIERENGA

Jeweller — Watchmaker

14 Stavely Cres.
Brampton, Ont.

Phone:
459-4561

HOLLAND LIFE

1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511

Kantoren:	Kantoren:
TORONTO 2145 Avenue Road 485-9406	MONTREAL 3600 Van Horne 731-9421
TORONTO 2828 Bathurst St. RU 7-5637	VANCOUVER 302 - 1237 Burrard St. 683-9685
HAMILTON 20 Tisdale Street S. JA 8-0147	NEW WESTMINSTER 704 Sixth Street 526-4494
LONDON 150 Elmwood Ave. GE 8-8439	EDMONTON 9924 - 106th Street 429-3381

GEZINSVERZORGING — SPAREN
OUDEDAGSVOORZIENING

Uw beste Kerstgeschenk - - -
Een bezoek aan Uw familie thuis!

Ga, als vanouds, weer eens kijken naar de blijde intocht van Sint Nicolaas. Luister naar het gejuich van kinderen en grote mensen, wanneer de Sint plechtstatig over de loopplank schrijdt. Ga mee in de optocht, wanneer hij, met Zwarte Piet aan zijn zijde, zijn schimmel berijdt begeleid door het beieren van de klokken en de feestmuziek van de muziekcorpsen.

1. **Laat de KLM U er heen vliegen.** Profiteer van de lage KLM-tarieven, zoals het 21-daags excursie tarief, geldig voor een verblijf in Europa van tussen de 14 en 21 dagen.

De trip van Montreal naar Amsterdam, retoer, kost U $347 (tussen 8 november 1965 en 10 februari 1966 betaalt U $38 meer).

2. **Reis op het normale "Economy"-tarief.** U heeft het recht Uw verblijf in Europa te rekken tot een vol jaar. Dit tarief, van Montreal naar Amsterdam, retoer, bedraagt $445.

3. **De KLM biedt U uitstekende doorverbindingen in Amsterdam.** Er zijn nu meer KLM jet-vluchten van Montreal naar Europa dan ooit tevoren.

4. **Het KLM personeel aan boord doet alles om het naar Uw zin te maken.** Zowel het dinner als het ontbijt worden aan boord opgediend.

5. **KLM heeft kantoren en agenten in Canada van kust tot kust.** De KLM raadt U aan Uw reisbureau om vakkundig advies te vragen bij het maken van al Uw reisplannen.

- -

Afdeling Reisinlichtingen,
KLM Royal Dutch Air Lines,
635 Dorchester Blvd. West,
MONTREAL, Quebec.

Stuur mij s.v.p. de volgende brochures:

...... KLM's Pay-Later Plan

...... Good Reasons for Flying KLM

Mr./Mrs./Miss ....

Adres ....

Telefoon ....

Mijn reisbureau is ....

KLM
ROYAL DUTCH AIRLINES

HD

Onder de SCHEMERLAMP

Beste Lezeressen,

Verleden week had ik een begin gemaakt met het beantwoorden van een brief van Mr. O. Ik wil daar graag nog even op doorgaan.

Het is een feit, dat er door ons op evangelisatiegebied nog lang niet genoeg wordt gedaan. En dat we, bij wat we doen, zo dikwijls te werk gaan als een stuurman zonder kompas. Misschien, omdat we niet genoeg vertrouwen in God stellen. Of omdat we onze eigen behoeften te sterk op de voorgrond plaatsen. Of omdat we — veilig achter onze kerkmuren — "out of touch" geraakt zijn met de wereld en met andere christenen. Typerend voor dit laatste vond ik de reactie van enkele lezers, waaronder ook U, Mr. O., die maar niet kunnen begrijpen hoe Saskia naar een preek kon luisteren met de oren van een ongelovige. Op mijn beurt snap ik niet, waarom dit zo uitzonderlijk is. Heus, ik luister elke zondag met mijn eigen — schriftuurlijk-onderlegde en gereformeerde — oren! Maar ik ben in staat om me levendig voor te stellen, hoe diezelfde preek zou klinken voor iemand, die weinig van de Bijbel weet en sceptisch tegenover het geloof staat. Zelfs — houd U vast — kan ik me bij benadering voorstellen wat b.v. een Rooms Katholiek of een vrijzinnig Hervormde van die preek zou denken. Is dat zo vreemd? Het komt alleen ,omdat ik jarenlang tussen deze mensen gewerkt heb en dikwijls met hen "boomde" over geloofszaken. Dank zij die periode weet ik nu voor de rest van mijn leven wat ik geloof... en tevens wat zij geloven!

Als U dit nu al uitzonderlijk vindt, Mr. O., dan is het geen wonder, dat U niet begreep wat Mrs. V. aandreef tot het schrijven van haar critische opmerkingen. U moet maar bedenken, dat een vrouw met haar uitkijk precies hetzelfde geschreven had, als zij lid was geweest van een andere Reformed Church...

Hier hebben we m.i. een der oorzaken gevonden van dat ontstellende gebrek aan communicatie: er zijn zo weinig mensen onder ons, die de moeite nemen om zich in te leven in de gedachtenwereld van de ongelovige. Kijk slechts om U heen naar de gereformeerde Mr. Doorsnee. Van zijn geboorte af leefde hij binnen de beschermende armen van zijn kerk. Hij ging op christelijke scholen en verenigingen, kreeg daar gereformeerde vrienden, veroverde een gereformeerd meisje, stichtte een gezin en leeft nu trouw met zijn gemeente mee. Op zichzelf allemaal fijn, begrijp me alstublieft niet verkeerd! U zult zeggen: maar Saskia, zij moeten toch de kost verdienen en komen toch dagelijks in aanraking met anderen?

Zeker. Maar ik vermoed, dat U het even goed weet als ik: dat duizenden gereformeerden hun leven lang tussen anderen werken, zonder ooit een mond open te doen over hun enige Troost in leven en sterven. (En of het nu oldtimers of newcomers zijn, maakt op dit punt weinig verschil!) Sommigen interesseren zich niet genoeg voor de ander om te onderzoeken, wat hem "aan het tikken" zet. Sommigen hebben een open hart, bless them, maar missen de moed om te spreken. En dan zijn er nog de mensen, die zó opgaan in de zaken van kerk, school enz., dat de man, die naast hem aan de werkbank staat of aan zijn bureau zit, voor hen een vreemde blijft. Het mag een hartelijke verhouding zijn van "good old Bill", klappen op de schouder en een gedeelde lunch, maar niettemin blijft hij een vreemde. Want in hun conversatie valt nimmer de naam van Jezus Christus, de Enige, die dit leven de moeite waard maakt.

Nee, ik sluit mezelf niet uit! Talrijk zijn de malen, dat ik me schuldig gevoeld heb. Omdat ik een kostbaar moment van contact voorbij liet gaan of het verknoeide door mijn stunteligheid... Maar ik heb voor zolang ik volwassen ben ingezien, dat hier het evangelisatie-terrein bij uitstek ligt: in de dagelijkse omgang, waar de levens van gelovigen en ongelovigen elkaar raken. Mogelijk zit ik er naast, maar het is mijn indruk, dat dit momenteel in ons oude vaderland veel scherper gezien wordt. Het lijkt er dikwijls op, dat wij de evangelisatie in stand houden uit verantwoordelijkheidsbesef, terwijl we — w.o. zelfs de leden van evangelisatiecommissies — het eigenlijke punt missen, n.l. dat we allemaal te allen tijde en overal getuigen van de Heer moeten zijn. Daarvoor moet je goed de Bijbel kennen, ja, maar dat is niet genoeg. Je moet ook goed kunnen luisteren ... en trachten met je tijd mee te leven. Want hoe kun je met een vriend of collega over geloofszaken praten, als je niet eens in staat bent om jezelf — althans bij benadering — in zijn plaats te denken? Dat, Mr. O., is wat Paulus deed, toen hij de Joden een Jood en de Grieken een Griek was... Doen wij het?

In het begin van dit jaar, toen het beruchte boek van Pierre Berton uitkwam, "The comfortable pew", geschreven op uitnodiging van de Anglican Church, heb ik binnenpretjes gehad. (Hoewel er, goed beschouwd, geen fluit te lachen viel.) Want in de weken na de verschijning van zijn druk-besproken commentaar op de kerk van vandaag, vernam ik uit de mond van zegge-en-schrijve drie Christian Reformed predikanten, dat wij ons niets behoefden aan te trekken van dit boek. Het gold voor anderen, ziet U, maar niet voor ons. Gezegende zekerheid! op de omslag van het boek stond: "The people who will be annoyed by this book, are precisely the people who need it most..." Ook in mijn waardering is de briljante Pierre een ongelovige. Maar dit neemt niet weg, dat verscheidene opmerkingen, die hij maakte over de "kortsluiting" in de verbindingslijn tussen kerk en wereld de spijker bovenop de kop sloegen!

Hoe eerder we ons dit nu realiseren, hoe beter het is. Waarom geven we niet eerlijk toe, dat de kerk doorgaans zo'n jaar of dertig achteraan schommelt bij het opmeten van nieuwe situaties? Dit komt wel duidelijk uit in Noord Amerika, waar het hele leven staat in het teken van "progress" en snelheid. De kerk leeft hier echter nog in het tijdperk van de stoomtrein, van jetplanes heeft ze geen kaas gegeten. (En wie nu voor de Christian Reformed Church een uitzondering wil maken, moet nodig naar de oogarts!) Wat een traagheid om gebruik te maken van moderne kunst en communicatiemiddelen, wat een stug en onzakelijk langs-elkaar-heen-werken (zelfs binnen het eigen kerkverband), wat een opgaan in de eigen kleine belangen, wat éen onwil om de schreiende problemen van onze tijd in het gezicht te zien!

En nu moet U niet denken, Mr. O., dat ik het voor de opmars der Kerk verwacht van mensen en middelen. Dat ik de kracht van God's Geest uitschakel, door U genoemd de voornaamste factor. Ach, het is juist ondersom! Ik ben er tot in het diepst van mijn hart van overtuigd, dat wanneer de Heilige Geest de Kerk hier niet bewaarde, dan was er al lang geleden geen kerk meer geweest... Zoals Hij in den beginne zweefde boven de wateren, zo zweeft de Geest nu nog boven elke gemeente van de Heer: levenwekkend, vernieuwend, krachtgevend. Al onze liefdeloosheid en laksheid ten spijt. Dàt is de door God geschonken wijsheid die christenen bezitten, en die Pierre Berton zo zielig miste bij het schrijven van zijn boek.

Nog even wil ik terugkomen op die gewraakte catechismuspreek. (Tjonge, ik mag wel oppassen, als ik een illustratie kies!) Dat "prima" en dat "nog jeugdig" waren toevallig, Mr. O., en helemaal niet onafscheidelijk. Evenals U weet ik, dat er bejaarde dominees zijn, die catechismuspreken leveren, zo warm en persoonlijk, dat zelfs een binnengelopen kermisbaas er nog iets aan zou hebben. Terwijl er jonge predikanten zijn, die er maar weinig van terecht brengen, die het een last vinden om jaar na jaar de bekende cirkel te gaan.

Nee, we behoeven van onze kerkdiensten geen evangelisatie-samenkomsten te maken! Dat mag niet eens, want dan zouden we zelf spoedig aan geestelijke ondervoeding gaan lijden. Maar over de kwestie van het verantwoordpreken hadden we het reeds in de vorige Schemerlamp. Eigenlijk is het me duister, waarom U me op dit punt de les ging lezen: uit Uw schrijven kan men slechts concluderen, dat U het met me eens bent. Slechts vrees ik, dat Uw schatting van het percentage preken "in goed verstaanbare taal" wat aan de hoge kant is! Houd dit in gedachten, beste lezer, tussen ongekunsteld en banaal ligt een wereld van verschil. Wie dat niet aanvoelt, moet liever maar niet in een preekstoel gaan staan.

Wat enig, dat U Ds. Wiersinga aanhaalde in Uw betoog! Nog altijd lees ik zijn leerzame artikelen in het Centraal Weekblad en heb, evenals U, een diep respect voor het inzicht van deze predikant, die door U terecht een geboren evangelist genoemd werd. Maar het lijkt me, dat U niet goed gelezen hebt, wat ik erover zei. En dat U niet in aanmerking genomen hebt, dat de situatie hier toch anders ligt dan in Nederland: diepgaande verschillen in cultuur enz. Letterlijk schreef ik: "Als U hen dan in de C.R.C. onderdak kunt brengen, fijn! Het stelt U des te beter in staat om hen vast te houden. Maar bent U eerlijk van oordeel, dat dit in hun geval niet de juiste oplossing zou zijn, dan moet U ook bereid zijn om hen in een andere kerk te brengen. Een kerk, **die met ons getuigt** van de drieënige God en de vergeving der zonden in Jezus' Naam." Ik heb zo'n vermoeden, dat Ds. Wiersinga in onze omstandigheden en in mijn plaats in dezelfde geest zou hebben geadviseerd.

Er is geen sprake van, dat we ons moeten schamen, wanneer het ledental van de Christian Reformed Church wordt uitgebreid via de evangelisatie. (Hoe kwam U daarbij?) Maar het staat vast, dat uitbreiding nimmer het doel mag zijn. Voor geen enkele kerk. Evangelisatie is in eerste instantie: het brengen van het evangelie. Wordt het door de mensen in geloof aangenomen, dan is het onze taak om hen te helpen bij de keuze van een kerkgenootschap. Om voor de hand liggende redenen zou het wenselijk zijn, wanneer zij zich bij onze kerk voegden. Maar gaat dat moeilijk, vanwege nationaliteit, familie-achtergrond o.d., dan is het onze plicht om hen toch verder te helpen. Dat is toch niet teveel gevraagd? Elke evangelisatie-commissie in dit land loopt vroeg of laat tegen zo'n hoofdbrekend geval aan. En dan laat het haar leden niet onverschillig aan welke kerk zij hun contacten overdragen. Daar kunt U van op aan!

Indien wij werkelijk van mening zijn, dat de Christian Reformed Church niet "de enig ware" Kerk is, dan moeten we daar ook de consequenties van aanvaarden. Om bij een door mij beschreven geval te blijven: het Duitse immigrantengezin werd overgedragen aan een Lutherse kerk. Maar, Mr. O., het was een kerk van de Missouri Synod. U bent toch wel met me eens, dat dit een oplossing was, waartegen niemand bezwaren hoeft te koesteren! Laten we hopen, dat deze kerk — die in onze kring een goede naam verwierf door het radio-programma "The Lutheran Hour" onder leiding van Dr. Oswald Hoffman — een zelfde houding aan zal nemen in een dergelijk geval. Gezegd is het echter niet... Want het is verbazend hoeveel christenen, die het ernstig nemen met hun belijdenis, diezelfde belijdenis met een pondje zout nemen, zodra ze gaat spreken over "de enigheid van het ware geloof".

Met het slot van Uw brief kan ik slechts instemmen. Inderdaad, het is heel erg, zoals tegenwoordig door z.g. leiding-gevende figuren geknoeid wordt met het Woord van God. Soms vraag ik me af, waarom zulke mensen nog ambtsdrager van een kerk blijven: wat heeft het voor zin om elke zondag in een preekstoel te gaan staan, als je God niet meer aanbidt als de grote Ander, als je niet meer geloven kunt in de Vader-Schepper van de apostolische geloofsbelijdenis? Het is benauwend. Talrijk zullen de zielen zijn, die eens van hun hand geeist worden... Laten we echter voorzichtig zijn, Mr. O., en niet elk nieuw inzicht meteen verwerpen, als voortkomend uit ongeloof. Want de kerkgeschiedenis wijst uit, dat er — onder God's bestuur — een voortgaande openbaring is van wat de Heilige Schrift aan rijkdommen bevat. Ook in deze zin moeten we bidden, dat Uw en mijn kerk een goede gids mag zijn. Niet alleen voor de armen en blinden, die nog buiten zijn, maar tevens voor de eenvoudigen, die zich door haar bij de hand laten nemen op de weg naar het eeuwig leven.

"Beproeft de geesten of zij uit God zijn." Dat betekent o.a.: ga niet in een hoekje zitten jammeren over de toestand van het christendom, maar zet je leesbril op en neem de zaak in ogenschouw. Wie weet, misschien valt er iets te leren, misschien heeft de Geest licht gegeven op een zaak, die tot nu toe in de schemer lag. Dit, Mr. O., heeft niets te maken met "geknoei", het is slechts een zoeken naar dieper inzicht in het onuitputtelijke Woord van God. Tot aan de laatste dag zal men niet ophouden daarin ontdekkingen te doen. En zalig zijn de mensen, die de moed hebben om ons met eerbied en eerlijkheid te leiden! Groot is hun verantwoordelijkheid, maar groot is ook hun loon, als zij eenmaal hun geliefde Meester zullen zien van aangezicht tot aangezicht. "Well done, good and faithful servant..."

Nogmaals bedankt voor Uw commentaar, Mr. O. Als U voortaan schrijft, doet U het dan weer rechtstreeks aan mij? Wees hartelijk gegroet van Uw blijmoedigdravende

SASKIA.

GAAT U NAAR

Holland?

VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraag volledige inlichtingen
bij:

C. STEENHOF

43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

21 dagen vliegreis
MONTREAL-AMSTERDAM

$ 346.90

met gratis trip naar Brussel,
Parijs en Londen

Ik houd van bankieren in een leunstoel

Bankieren per post spaart tijd, vervoer en parkeerproblemen voor de clientele van een chartered bank. Het is een van de vele manieren, waarop Uw plaatselijk bijkantoor modern bankieren zo eenvoudig, zo convenierend maakt. Vanuit Uw leuningstoel kunt U vrijwel een volledige reeks van bankzaken commanderen. U kunt stortingen verzenden, geld opnemen, geld overdragen... of practisch elke andere bankzaak regelen, inclusief sommige vormen van leningen. Hiervoor zijn speciale postformulieren beschikbaar. Hieraan zijn geen extra bankkosten verbonden. Thuis of van huis, U kunt op prompte, persoonlijke attentie voor *al* Uw bankzaken rekenen.

DE "CHARTERED BANKS" DIENEN WAAR U WOONT

Met 5.650 bijkantoren, verspreid over geheel Canada, brengen de (chartered) banken alle bankzaken binnen ieders bereik.

Sunday School Teachers

Be sure to get the best material for your Sunday School.

We guarantee satisfaction.

Besides our large catalogue which has been sent to all S.S. Superintendents, we have a special catalogue available containing Sunday School Books and Supplies.

Send for a FREE COPY today.

Christian Book Centre
36 Longwood Road North
Hamilton, Ont. - Phone JA 2-1234

Uw leven een lijdensweg?

Altijd pijn, last, heel voorzichtig zijn, U zeer in acht nemen, U veel ontzeggen, klagen, zeuren, zaniken, nergens aan mee doen, nooit eens uitgelaten, nooit eens uit de band springen, altijd van verre staan, geen lachend zonnetje in Uw gezin? Dat kan beslist anders! Meldt Uw ziekte en klachten eens uitvoerig aan ons, opdat wij Uw onschadelijke geneeskruiden zenden. Sinds 1925 wonderbare successen!

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18,00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

VAN ANDERE DRUKPERSEN

JEUGD LEERT LEVEN IN EMIGRATIELANDEN KENNEN

Bijna 1400 jonge Nederlanders, voornamelijk afkomstig uit het boerenbedrijf, gingen de laatste jaren voor kortere of langere tijd werken in Canada, Australië en Brazilië. Doel was niet een voorbereiding op emigratie, maar de praktische kennismaking met het boerenleven, de produktiemethoden en de werkgewoonten in andere werelddelen. Behalve boerenjeugd nodigde Canada sinds vorig jaar ook jongeren uit andere beroepsgroepen uit. Reeds 162 maakten er gebruik van.

Deze cijfers zijn meegedeeld door het Internationale Gereformeerd Orgaan voor Migratie. Het bureau van deze instelling (Riënzistraat 28, 's Gravenhage) bemiddelde voor een groot aantal jongeren de deelname aan dit jeugdprogramma. Men werkt hiervoor samen met de christelijke emigratiecentrale en de jeugdorganisaties van de christelijke boeren- en tuindersbond en de vakvereniging. Het bureau is gesticht in overleg met de Gereformeerd Oecumenische Synode, waarbij de meeste gereformeerde kerken in de emigratielanden zijn aangesloten. Met deze kerken staat men regelmatig in Contact. Zij verzorgen de plaatsing in de gezinnen.

Van de 1400 jongeren, die hebben deelgenomen, zijn er later 106 voorgoed geëmigreerd. Van de vrouwelijke deelneemsters, en dat waren er 337, trouwden er enkelen tijdens het verblijf in de emigratielanden. De resultaten van deze jeugdprogramma's zijn bijzonder gunstig. Thuis teruggekeerd profiteerde men niet alleen van de verworven kennis, de deelnemers bleken ook een stuk verstandiger ingesteld op de oplossing van moeilijkheden.

Geref. Weekblad

★

NIEUW ZILVER SCHIJNT SCHOON . . .

"Dat hebben we zondag j.l. bij de viering van het avondmaal kunnen zien," aldus ds. P. de Bruyn te Den Haag-Oost.

Het zal de opmerkzame avondmaalganger niet ontgaan zijn, dat ik vóór het gieten van de wijn uit de kan in de beker de nieuwe kan aan de diaken gaf. Misschien heeft een criticus daarachter een nieuw liturgisch gebaar gezocht. Dat is echter niet het geval.

De zaak zit zo. Toen ik het deksel van de schenkkan opende, zag ik tot mijn grote verbazing deze kan gevuld met een kleurloze vloeistof, die ik voor water hield. Stel u voor dat ik water in de beker zou schenken! Daarom gaf ik de kan aan de diaken met de woorden: er zit geen wijn in de kan. Deze ging daarop naar de zijtafel en inderdaad, hij zag hetzelfde als ik zag. Voor de veiligheid schonk hij wat uit de kan in een beker en zie, het bleek wijn te zijn, rode wijn! Hetzelfde constateerde ik ook, toen ik daarna de inhoud in de beker schonk. Misschien dat men in de Middeleeuwen zou gesproken hebben van een eucharistisch wonder, hoewel onze voorouders toen kritischer waren dan wij wel eens denken en heus niet voetstoots mirakelen creëerden. De oplossing is eenvoudig. In de niet geheel gevulde kan veroorzaakte de glans van het zilver zo'n weerschijn, dat men wijn voor water kon houden.

Intussen is dit weer een bewijs te meer, dat we wel eens iets kunnen zien, dat er niet is en omgekeerd. "Intussen zo feilen wij niet, als wij zeggen, dat hetgeen door ons gegeten en gedronken wordt, het eigen en natuurlijk lichaam en het eigen bloed van Christus is; maar de wijze, op welke wij dit nuttigen, is niet de mond, maar de geest door het geloof."

— "Centraal Weekblad".

WERFT ABONNEES VOOR CALVINIST-CONTACT !

Canadian National Railways

Treinreis Koopjes

en vriendelijke bediening in alle 10 provincies

Doe Uw voordeel met de beste treinreis koopjes van CN's lage Rode, Witte en Blauwe tarieven. Maaltijden zijn gratis voor hen, die in slaap- of parlor wagons reizen. U kunt nog meer besparen indien U de slaapgelegenheden met anderen deelt. Speciale tarieven voor kinderen tussen 5 en 12 jaar oud. U mag 150 lbs. bagage meevervoeren.

Zie deze lage Rode enkele reis tarieven:

Tussen TORONTO en:	
Windsor	$ 5.20
Saint John	$ 18.00
Saskatoon	$ 27.00
Calgary	$ 33.00
Victoria	$ 47.52

Tussen MONTREAL en:	
Ottawa	$ 2.90
Halifax	$ 15.00
Winnipeg	$ 23.00
Edmonton	$ 34.00
Vancouver	$ 43.00

Tussen WINNIPEG en:	
De Pas	$ 9.50
Edmonton	$ 15.00
Toronto	$ 21.00
Vancouver	$ 24.00
Halifax	$ 34.00

Tussen VANCOUVER en:	
Kamloops	$ 5.90
Edmonton	$ 14.00
Saskatoon	$ 18.00
Toronto	$ 42.00
Halifax	$ 57.00

CANRAILPASS voor bezoekers uit Europa: een hele maand ongelimiteerd reizen in Canada, onverschillig waar, voor slechts $99.00.

Voor nadere inlichtingen kunt U zich tot Uw CN passagiersreisbureau wenden.

CN
CANADIAN NATIONAL RAILWAYS

CARIBOO - Christelijk Kindertehuis

Wij openen een Christelijk tehuis voor elk hulpbehoevend kind, vanaf 4 jaar. Daar de bezetting eerst niet meer dan 15 kinderen zal bedragen, is het goed zich zo spoedig mogelijk met ons in verbinding te stellen. Het gaat in de eerste plaats om de hulp aan deze kinderen en U kunt van een liefdevolle verzorging verzekerd zijn.
Verpleegster aanwezig.

Mevr. P. Hanemaayer

"59 MILE HOUSE" — BOX 248 — CLINTON, B.C.

Welk jong meisje, bekend met verpleging en veel geduld, will voor dag en nacht komen helpen?

Salaris $100.— per maand en vacantie regeling.
Brieven aan bovenstaand adres.

Niemand is alleen

DOOR

ANNIE FERWERDA - VAN DEN BERG

(6)

Links van mij is nu een dame komen zitten. Ik voel haar bevreemde kijken. Ik ben al weer zo ver dat ik me een beetje geneer. En merk ineens dat de pijn weg is, volkomen weg.

Daar komt een juffrouw met het water.

Hij laat mijn pols los, haalt een buisje uit zijn jaszak, laat een tabletje daaruit in het water zakken en schudt een paar maal tot het zich heeft opgelost.

"Zo, en drinkt u dit nu maar op."

In de zaal is het stil geworden. Alle mensen zijn naar hun plaatsen teruggekeerd. Maar op 't podium is het nog een hekselketel. De hoboïst blaast z'n a en de orchestleden beijveren zich om hun instrumenten er op af te stemmen.

Dan verstomt ook dat geluid. Even later komt de dirigent binnen, gevolgd door de solist. Beiden zijn buitenlanders.

Applaus, dat even aanhoudt.

Dan stilte, open naar ontvangen.

En nu klinken de eerste maten van het tweede pianoconcert van Rachmaninof.

Ik luister. En ik word rustig. Heel rustig. Het is of de rust als een gothieke zuil over mij heen staat.

In dit halve uur vergeet ik volkomen dat ik eigenlijk een vioolconcert had willen horen. Ik luister naar de bekende muziek en het wordt een openbaring voor me. Onder het moderato voel ik het al: of mijn hart wordt omgeploegd, spade voor spade de harde grond losraakt, rul wordt. Een spanning is gebroken, iets van de hemel is op deze aarde, alles is niet zo erg meer, niet zo vreemd en ver, ondanks het naderkomen.

Gestalten gaan voorbij, mensen, die ik gekend heb. En in ieder paar ogen schuilt een vraag. Zie ik dat nu pas?

Sonja's ogen waren toch dood. Die vroegen niets meer.

Nee, dat is niet waar. Dat kán eenvoudig niet waar zijn. Voor mij mag het in ieder geval nooit een excuus zijn.

Sonja is een opgave, een taak. Misschien de laatste. En wanneer ik de liefde niet heb . . . kan ik het net zo goed laten.

Kon ik deze muziek nu maar in mij vasthouden. Straks, als huizen weer gewoon huizen zijn en straten straten en mensen mensen.

Straks, waaneer ik me aan Sonja ergeren zal.

God, o God, zonder Uw liefde is het met die liefde van mij niets gedaan.

Eigenliefde.

Zie ze luisteren, al deze mensen. Wat denken ze nu? Zijn ze nu allen op de een of andere manier aangeraakt? Zijn ze gelukkig? Verdrietig? Vermoeid? Teleurgeesteld?

In ieder gevel verwachten ze nog iets. Anders waren ze hier niet gekomen.

Waarom kwam ik?

Wat zocht ik?

Schoonheid? Vervulling? Troost?

In deze muziek is troost .Er klinkt iets blij's in dit derde gedeelte. Iets van berusting ook. Tenminste, zo onderga ik het.

Misschien zal deze muziek toch in mijn huisje bij mij terugkomen. Zoals zo vaak na een concert. Een bepaald thema, dat dagen later plotseling weer in mij aanvangt . . .

Het applaus is overweldigend. Ik kan er deze laatste keer niet aan meedoen. Mijn applaus is binnen mijn gevouwen handen.

Nu zit ik nog eenmaal tegenover mevrouw van Doeveren aan de grote, ronde tafel met het kelimkleed.

Menig opstandig woord heb ik hier vroeger laten vallen. Nu doet alles er niet meer toe.

Ik kijk naar haar buigzame, bruine vingers die een cigaret rollen. De hoeveelste vandaag?

"Ach God!," zegt ze telkens, "ach God!"

Ik weet niet hoe ze dat bedoelt. Ik heb haar nog nooit horen vloeken.

Zojuist heb ik het haar verteld.

"Maar is er dan werkelijk niets meer aan te doen? Een operatie?"

Ik schud mijn hoofd.

"Ze hebben me weer dichtgemaakt."

Achter haar, boven de schoorsteen, hangt ook een kelim. In een hoek daarvan zitten allerlei speldjes geprikt, zeker wel een kleine honderd. Speldjes van even zovele collecten.

"Er zijn er weer heel wat bijgekomen," zeg ik, in een groot verlangen hier nog even gewoon te zitten.

Ze heeft juist een lucifer aangestreken en kijkt me over het vlammetje heen aan. Ze zuigt vuur in haar cigaret en gooit de lucifer in een asbak.

Dan legt ze even haar hand over de mijne.

"Ik begrijp het," zegt ze, "je bent er op de een of andere manier mee klaar gekomen."

Dat "je" treft me als iets liefs. Ik moet even nadenken over wat ze zegt. Dan schud ik langzaam m'n hoofd.

"Nee, klaar gekomen ben ik er niet mee. Maar ik kan het wel overgeven."

"Bewonderenswaardig," zegt mevrouw van Doeveren.

Ze zwijgt.

Ik zwijg.

De stilte hangt zwaar.

"Het is . . . eigenlijk . . . alleen maar genade."

Ik heb het moeilijk gefluisterd.

En nu huil ik, zo maar ineens, m'n hoofd op m'n gestrekte armen: — een visioen dat ik terug zou willen halen —.

Ik laat me gaan. Ik zie de kleine flat waar we vroeger woonden. Het is nacht. Ik kan het carillon van de Westertoren horen spelen: "Op de grote, stille heide . . ."

Ons derde kindje maakt kleine smakgeluidjes in de wieg.

Jij ligt naast me. Ik voel dat jij ook luistert naar ons kind. En misschien ook naar het carillon . . .

Ik huil.

Nee, niet omdat ik sterven moet.

Maar omdat jij mij niet meer liefhebt.

En het leven zo onherroepelijk kan zijn als de dood.

Nu is alles in m'n huisje klaar om Sonja te ontvangen.

Ja, Sonja, de hoer.

Telkens weer betrap ik mezelf er op dat ik zo denk.

M'n kleine domein is fris en over de dingen ligt een zachte glans. Fijne geur van dennen komt door de ramen naar binnen en de heide is één purperen bloei.

Het zijn wellicht de laatste mooie dagen die me in deze omgeving nog resten.

En nu komt Sonja.

Het is afschuwelijk.

Niet dat ze komt. Maar dat ik zo fatsoenlijk ben. Mezelf zo vind passen in dit propere gedoetje. En dat ik zo blij ben dat ik geen directe buren heb die háár zouden kunnen zien.

Wat is er gebleven van m'n zuivere impuls daar op die kamer in het hart van Amsterdam?

Laat ik iets gaan doen. Iets gewoons. Thee zetten bijvoorbeeld. De dagelijkse bezigheden zijn meestal de beste remedie. Tegen?

Ik loop zingend naar de keuken. M'n stem heeft een barst. Maar dat is langer dan vandaag.

Dan zie ik door het keukenraam een slee van een wagen stilhouden.

Het is of m'n hart even stokt. Met die mogelijkheid had ik totaal geen rekening gehouden.

Het portier gaat aan mijn kant open.

Ik zie Sonja in een modieuze, grijs geruite swagger.

Aan de andere kant stapt een grote, nogal zwaar gebouwde man uit. Ik schat hem minstens twintig jaar ouder dan Sonja.

Een paar koffers worden naar buiten getrokken.

Dan loopt Sonja het pad al op. Als een meesteres. Achter haar zwoegt de man met de blijkbaar zware bagage.

Het is of ik mezelfd in beweging moet duwen. Zelfs het kleinste sprankje gastvrijheid is vervlogen.

Sonja staat al op het terras wanneer ik de kamer binnenkom.

"Hallo chérie, hier ben ik."

Ze loopt op me toe en omarmt me. Even voel ik haar wang tegen de mijne. Haar zwarte harenpracht geurt bitter zoet.

Dan keert ze zich om.

"Emil, ouwe jongen, jij bent niet welkom. Wacht, zet hier die koffers maar neer. Vinden we straks wel.

Zal ik toch maar even voorstellen? Mijnheer Henri Emil de Knegt — niet onaardig, hè? — mevrouw Geesje Mulder. Aandoenlijk, dat Geesje. Zo onschuldig. Hoewel de draagster er momenteel wel wat betrapt uitziet.

Wees maar gerust, hoor schatje, Emil gaat direct weer zoet naar huis. Nietwaar, Emil?"

Bij de begroeting heb ik maar vluchtig zijn ogen gezien. Zijn handdruk viel me niet tegen.

Nu kijkt hij geboeid en treurig naar Sonja.

Gek, ondanks mezelf voel ik een vreemde sympathie voor deze man.

En Sonja haat ik. Ja, ik haat haar in deze ogenblikken. Hoewel ik juist medelijden met haar zou moeten hebben.

Sonja ligt al op mijn stoel, mijn heerlijke stoel.

"Gaat u even zitten, mijnheer de Knegt."

Ik moet het tweemaal zeggen.

"Nee, nee, dank u. Ik heb nog het een en ander te doen.

Toch blijft hij nog staan, een beetje besluiteloos.

Hij ziet er ouder uit dan hij is. Hij doet me denken aan een plaat van een oude planter, die ik bezit. Het zou me niet verwonderen als hij een aantal jaren in de tropen had doorgebracht.

"Zeg 's Adonis, ben je op die plaats vastgegroeid?"

Sonja's stem klinkt rauw.

"Drinkt u toch even een kopje thee voor u weggaat," waag ik weer.

Het is of hij schrikt.

"Nee, dank u. Het is heel vriendelijk van u."

Nu loopt hij naar Sonja toe en buigt zich over haar heen.

Ik voel me te veel en erger me. Onzeker loop ik de kamer weer binnen. Maar diep-in schreit een verlangen. Iemand, die zich even over je heenbuigt. Omdat jíj het bent. Al is het dan ook surrogaat.

Wanneer ik mij weer durf om te keren is hij er niet meer. Sonja lacht lichtzinnig in mijn verbaasde ogen.

"Ja, hij is weg. Hij stond warempel te grienen. O, je moest eens weten hoe die vent me irriteert!"

"Waarom gebruik je hem dan?"

Ik heb het er al uitgeflapt. Ik voel me een nul. Sonja heeft me precies waar ze me hebben wil.

(Wordt vervolgd.)

CHRISTIAN BOOK CENTRE

36 LONGWOOD ROAD NORTH, HAMILTON, ONTARIO

HAS MORE BOOKS IN STOCK THAN EVER BEFORE

Orders can be filled immediately **Various special offers!**

(SUNDAY SCHOOL TEACHERS SEE ALSO OTHER ADVERTISEMENT IN THIS ISSUE)

VISIT OUR BASEMENT BOOKSTORE SOON OR MAIL YOUR ORDERS **PHONE JA 2-1234**

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rate below:

Birth-announcements $3.00
Engagement-announcements $3.00
Marriage and anniversaries $4.00
Notifications of death $4.00
"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢. For "letters under number" $0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

We are happy to announce the birth of our daughter

ANNA MARIE

"Marvellous are thy works." Ps. 139

October 27, 1965.

Mr. and Mrs. J. Batelaan
Lydia, John and Hendrick

42 High Park Ave.,
Toronto 9, Ontario.

Met dank aan God geven wij kennis van de geboorte van een zoon

HENRY CALVIN

Mr. en Mrs. B. Van Soelen
Caroline
Ann
Bernice
Janet - Clarence

30 October, 1965.

R.R. 2, Dunnville, Ont.

We announce with gratitude that the Creator of all life has entrusted to us another son

MICHAEL HENRY

A brother for Cyril.

Mrs. and Mr. Ann and Douwe Zuidema

Box 67, Listowel, Ont.

November 11, 1965.

Grateful to the Lord we wish to announce the birth of our son

JOHN DAVID

Mr. and Mrs. John DeBoer

A brother for Anthony and Margo.

November 11th, 1965.

15 Hillcrest Ave., Willowdale, Ont.

---

285 Acre Dairy Farm

met melkcontract, 7 kamer huis van alle gemakken voorzien. Grote barns met barncleaner. Grote silo, alle nodige machineriën, 80 stuks vee. Mooie farm voor vader en zoon, ongeveer 18 mijl vanaf Hamilton. Vraagprijs $85.000.— met $20.000.— down.

JACK BIJLSMA
Real Estate

1607 King St. E., Hamilton, Ont.
LI 9-3894

De Heer zal U steeds gadeslaan.

Op 20 november hopen wij met onze geliefde ouders

RUURD JOHANNES ROMKEMA
en
RENSCHE ROMKEMA—VAN DER PLOEG

de dag te herdenken dat zij 35 jaar geleden in het huwelijk traden.

Hun dankbare kinderen:
Cor en Hetty
Phil en Miep
Allan
Albert
Christine
en kleinkinderen.

Downsview, Ontario.

Zo de Here wil, hopen wij op 27 november, 1965 met onze ouders

PIETER EUVERMAN
en
MARIA EUVERMAN—SCHONEWILLE

hun 35 jarige echtvereniging te gedenken.

Wij hopen dat de Here hen nog lang voor elkaar en voor ons wil sparen.

Hun dankbare kinderen:
Ottawa, Ont.:
Roel en Wiep Euverman
Brockville, Ont.:
Annie en Albert Boer
Des Plaines, Ill., U.S.A.:
Fenny en Gert Van Veldhuisen
Joan en Rolly
en 6 kleinkinderen.

127 Abbott Street,
Brockville, Ont.

We would like to congratulate our dear parents

JOCHEM JAN OVINGE
and
LUMMIGJE OVINGE—SCHEPER

on the occasion of their 25th wedding anniversary which was on November 9, 1965.

That the Lord may spare them for each other and for us, for many years, is the wish of their grateful children.

Smithers, B.C.:
Hilda and Tony (engaged)
Esquimalt, B.C.:
Ralph

Box 921, Smithers, B.C.

Modern Mink Ranch

Complete with 9 sheds, 30 ton freezer, etc. Set up to handle 1200 females. Room to expand. With or without breeders. Abundant and reasonable feed supply. Ideal location on river.

Contact

Ross Anderson
Real Estate Broker

268 King St., Midland, Ont.
Phone 526-7751

H. C. OUSSOREN
38 BARTLEY DRIVE
TORONTO 16, ONT.
Plastics — Repairs

Op 10 november 1965 heeft de Here tot Zich genomen mijn man, onze vader en grootvader

Ds. T. van der Meulen

in de leeftijd van 61 jaar.

In leven predikant te Daarle (Ov.) en Kornhorn (Gron.)

Uit aller naam,
A. J. van der Meulen-Visser

Eikenlaan 5, Zuidlaren, Holland.

God nam op Zijn tijd van ons weg onze onvergetelijke vriend

B. BRANDSMA

te Clarkson, Ont.

Zijn vrienden:
Troy, Ont.:
Fam. S. Dam
B. Gorter
Mount Pleasant, Ont.:
Fam. P. vander Tuin
Stoney Creek, Ont.:
Fam. A. Bremer
Hannon, Ont.:
Fam. S. de Groot

8 November 1965

It has pleased our heavenly Father to call Home our dear parents, His own children,

MENT HUS
at the age of 57
and
MARIA HUS
nee VANDER ZWAN
at the age of 56

Father and Mother were deadly injured in an automobile accident on the evening of November 8.

Sarnia, Ont.:
Family Ment Hus Jr.
St. Thomas, Ont.:
Family John Hus
Toronto, Ont.:
Marinus Hus

Sarnia, Ont., Nov. 10, 1965

1631 Michigan Ave.

Het behaagde de Here tot Zich te nemen in volle zekerheid des geloofs onze geliefde zwager en oom

JOHANNES RUPKE

Geliefde echtgenoot van Lemke van de Veer

in de ouderdom van 77 jaar.

Veenwouden, Ned.:
E. Reitsma
A. Reitsma-vande Veer
Hilversum, Ned.:
J. de Boer
L. de Boer-Reitsma
Brampton, Ont.:
L. Burggraaff
A. Burggraaff-de Boer
New Market, Ont.
(Holland Marsh)

11 November 1965.

Holland

Voor St. Nicolaas en Kerstmis naar Holland. Groepsreis per boot: (heen 23 nov. terug 18 jan.) met 25% korting of een 21-daagse retour per vliegtuig voor $347.00 Montreal-Amsterdam.

Boek nu bij Lucas Koops, manager.

VALENTINE TRAVEL Service 485-0336
1642 Bayview Av. Toronto 17 Ont.

Het heeft de Here behaagd van mijn zijde weg te nemen, mijn innig geliefde en zorgzame man

JAN JAARSMA

Oud 66 jaar.

"Want wij weten, dat, indien de aardse tent waarin wij wonen wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben in de hemelen, niet met handen gemaakt, een eeuwig huis". 2 Cor. 5:1

C. E. Jaarsma-Lemckert

Nov. 15, 1965.

P.O. Greensville, Ont.

Tijdelijk adres:
844 West 5th St., Hamilton

De begrafenis zal plaats vinden op donderdag 18 november om 2 uur in de Calvin Chr. Ref. Church, Dundas.

Zeer onverwachts heeft de Here tot Zich genomen, Zijn kind

JAN JAARSMA

Oud 66 jaar.

Geliefde echtgenoot van Catharine Elizabeth Lemckert

Gedurende vele jaren heeft hij onze gemeente trouw gediend als penningmeester.

"En ik hoorde een stem uit de hemel zeggen, schrijf, zalig de doden die in de Here sterven van nu aan, ja zegt de geest dat zij rusten van hun moeiten, want hun werken volgen hen na." Openb. 14:13

Namens de kerkeraad der Calvin Chr. Ref. Church:
J. Nutma, Pres.
K. Groen, Scriba

15 November 1965.

Dundas, Ont.

The Board of the Dundas Christian School Society, mourns the loss of

MR. JAN JAARSMA

who faithfully served her in the past as president board member.

May God's grace sustain Mrs. Jaarsma in her bereavement and be very near unto her.

G. van Lenthe, Pres.
B. De Jong, Secr.

Dundas, Ont.

November 15th, 1965.

Friese en Hollandse Boeken

"Mei de rech tsjin de Muorre" fan P. Wybenga. Forhalen ut it Frysk forset. Paper $2.25
"De Overval" door Dr. L. De Jong. De overval op de Leeuwarder gevangenis. Paper $1.25
"Op de Tweesprong" door Zuidema.

New!!

"Good and Naughty Kittens" door W. G. Vander Hulst $1.09

Order now or ask for our catalogue.

When paying by cheque please add 15¢.

John A. W. Eisen
Renfrew Disabled Products
Renfrew, Ontario

Attention!!
Uninsured Drivers!!

Your car insurance is cancelled? Due to accidents and/or drivers convictions?

Call us at once.

John Schilstra's
Life & General Insurance

P.O. BOX 33 PHONE 386-6281
WELLANDPORT ONT.

We handle also low cost Life & Fire Insurance.

Ask us for a quotation!

Gevraagd

HULP IN DE HUISHOUDING

Halve, hele dagen of dag en nacht. Goed loon.

G. Smeitink, 28 Market St., Georgetown, Ont. Telef. 877-9654.

For Sale

100 ACRE FARM

Eight room brick house. Drilled well. Oil furnace. Barn with stabling and pipeline for 25 milk cows. 13 Sowpens or boxstalls. Milkhouse. Price $18,000.—.

Also For Sale

45 HOLSTEIN HEIFERS AND 4500 BALES OF HAY.

Twelve miles from Peel township, one mile South of Drayton town line.

2½ Mile of Chr. Ref. and Ref. Churches. Also close to Chr. School.

K. RIETKERK
R.R. 2, Alma, Ont.
Phone 634-3-1 Drayton

MATURE HOUSEKEEPER NEEDED

in family with 8 children, age 1½-17½. Starting immediately.

E. C. Koning, 13323 - 110A Ave., Edmonton, Alta.

Wanted

ROOM AND BOARD

for young man in the vicinity of Fruitland or Grimsby Christian Reformed Church. Phone 945-8430.

FARMS TE KOOP

Een 420 ACRE FARM met desgewenst 3 ton melkcontract per dag @ $5.06 per 100 pond. Deze farm is gelegen 1 mijl van een grote industriestad in West Ontario. Twee prachtige huizen van alle gemakken voorzien. Loafing barn, milk parlor, pijplijn melker, 2 silos 24x60, 100 stuks purebred Holstein geregistreerde koeien en complete serie moderne machines. Het melkgeld is $200 per dag en kan gemakkelijk op $300 per dag gebracht worden.

Eveneens een 382 ACRE FARM gelegen aan 401, enige mijlen van Woodstock. Farm heeft 3 huizen en drie barns. De grote barn heeft plaats voor 80 koeien en verschillende boxstalls. Tevens 15 purebred Holstein koeien en een complete serie machines. De oogst inbegrepen; 2400 pond melkcontract. Netto inkomen van de melk $4000 per maand.

Dit zijn twee prachtige farms gelegen dicht bij Chr. school en kerk.

Voor meer farms van 50 tot 500 acres met en zonder melkcontract, evenals een volledige lijst van prachtige tabaksfarms gelegen rond Woodstock, Embro, Ingersoll, Delhi en Aylmer, schrijf of bel

Mr. Jan Wybenga
Box 73, BEACHVILLE, ONT.
Tel. 423-6406

Vertegenwoordigt

Henri Bouckaert
REALTOR, AYLMER, ONT

WIJ LAZEN VOOR U

Dr. J. Wijngaards,
Vazal van Jahweh,
Bosch & Keuning, Baarn,
1965.

Vazal van Jahwah is een bijzonder interessant boekje, dat zojuist verscheen in de Boeken bij de Bijbel-serie, uitgegeven door Bosch & Keuing N.V., Baarn, een Protestants-Christelijke uitgeverij, die niet alleen door romans en andere ontspanningslectuur zoals Opgangserie zich een grote bekendheid heeft verworven, doch ook door zijn theologisch en bijbels gerichte uitgaven velen aan zich heeft verplicht. Het is, voor zo ver wij weten, een niet allerdaags verschijnsel wanneer in zo'n reeks een werk verschijnt van een katholieke godgeleerde, en het draagt dan ook duidelijk het stempel "geen bezwaar", een goedkeurend schouderklopje van de pauselijk vicaris-generaal te Den Bosch. De schrijver is een 30-jarige hoogleraar in de vakken van het Oude Testament aan St. John's Regonal Seminary te Haiderabad, India. Het 160 pagina's tellende boek is een vlotte bewerking van een dissertatie "The formulas of the Deuteronomic Creed," en is inderdaad bijzonder smeuig geschreven. Het is evenwel niet onze bedoeling een oordeel over het boek zelf te geven, doch de aandacht op dit werk te vestigen, omdat het critisch verdient gelezen te worden door een ieder die zich meer diepgaand met de Bijbelse Verbondsgedachte wil vertrouwd maken.

Het boek bestaat uit drie hoofdstukken, t.w. Jahwehs Verbond met Israel, Literaire vormen van het Verbond en de Vaktermen van het Verbond.

Dit alles steunt op zeer recent bronnenonderzoek, het boek is doorschoten met talloze bijbelteksten, Schriftverwijzingen, en belangwekkende tekstuitleggingen. Schriftcritisch veroorloofd de schrijver zich een uitgangspunt dat zeker niet reformatorisch genoemd kan worden. Niettemin kan men van deze paperback heel wat nuttige kennis opsteken.

A. Velthoen

DAIRY FARM — 150 ACRES

Located close to Oshawa and Bowmanville. Large L-shaped bank-barn. Stable cleaner. Bulktank cooler. Silo, drive sheds. Milkquota 915 lbs. daily. Monthly milkcheque $1600. Brick home, all modern conveniences. Close to Christian church and school. Asking $65,000. Terms. Can also be bought as a going concern with machinery and 65 head of Holstein cattle, mostly pure bred. Call:

JOHN F. DEWITH, REALTOR
Bowmanville, Ont. - Phone 623-3950

BEAUTIFUL CANADA CALENDARS

for your family or friends anywhere. Send us $1.25 and their adresses and we will look after the rest.

VAN DELFT'S
BOOK & GIFT SHOP

1058 Main St. W., Hamilton, Ont.
Phone JA 8-1932

Wanted:

STEADY MILKER

by modern dairy in Tacoma. Must be experienced with cows and be able to manage good size herd. Reference required. Good wages. Preferable family man. Located close to Comm. Chr. Ref. Church. Good Christian school (Baptist) available.

For more information write or call:

FAITH DAIRY
3509 E. 72 St., Tacoma, Wash., U.S.A.
Tel.: LE 1-3398. Area code 206

PRINCE EDWARD ISLAND

Established dairy business, well located on the outskirts of Carlottetown. Pasteurized milk plant completely equipped for the production and sale of bottled milk, direct to the consumer. Approximate sales 650—700 quarts daily. Unlimited opportunities for expansion. In connection with this is 85 acres clear land sloping to the river and buildings which include a dairy barn, 80'x30', 16 stanchions, 12 chain tie-ups, waterbowls, milk house, machine shed. Main farm home contains, large kitchen, breakfast room, livingroom, diningroom, den and office downstairs, 4 bedrooms with walk in closets and 4 pc. bathroom upstairs. Full basement and oil heating system. Also, small 3 room house with electricity. A terrific opportunity to buy these two units and sell your own products direct from producer to consumer. Urgent personal reasons compell owner to sell immediately. Priced at $45,000.00.

210 acres, 200 clear in one block, slightly rolling, without fences or obstruction, on main road, close to town. Large very good farm home, hip roof barn with lean to. Ideal potato or beef farm. 160 acres ploughed, balance permanent pasture. Priced at $35,000.00.

280 acres dairy farm with milk route and piggery. Located on main paved road. Very good farm home. Dairy barn with stanchions, waterbowls and milk house. Large piggery has capacity for 500 feeder pigs. May be purchased as a going concern including, cattle, feed and machinery for $40,000.00, or farm only.

For farms, large or small contact

STANLEY MOL Real Estate Ltd.
78 GREAT GEORGE STREET — BOX 1182
CHARLOTTETOWN, P.E.I.

WIE ZIJN DOEL NOG NIET BEREIKT HEEFT . . .
kome maar naar

BRAMPTON,
de stad van de toekomst!

Er wordt hier goed verdiend, er is werk voor iedereen . . . en Frank Harkema helpt iedereen met werk, huizen kopen of huren.

FRANK HARKEMA
REAL ESTATE BROKER
29 McLaughlin Rd. North Brampton, Ont.

NAAR NEDERLAND?

Per boot of vliegtuig. Wij verzorgen 21-daagse retours, groepsreizen en charters. Vóór U besluit hoe of wanneer, vraag eerst

JAN FABER, Mgr.

Burlington Travel Service

Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:

2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.
(Naast het Bus Terminal) Tel. NE 7-5222
Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Exeter, Ont., D. J. Scholten te Brantford, Ont.

te Bowmanville (Maranatha), Ont., D. C. Los te Grimsby, Ont.

Bedankt

voor Taber-Vauxhall, Alta., H. Eshuis te Athens, Ont.

INSTALLATION REV. J. KUNTZ

Friday, September 3, 1965, was a day of great joy for the congregation of the First Christian Reformed Church of New Westminster, B.C. After being without a pastor for five months, our church felt greatly blessed in receiving as its new minister the Rev. Jacob Kuntz, who had come from Owen Sound, Ontario.

No less then five ministers of neighbouring churches took part in the impressive ceremony of installation. The service was conducted by Rev. R. Groeneboer of Vancouver Bethel, who installed Rev. Kuntz. The sermon was delivered by Rev. J. G. Kunst of Langley. Rev. J. W. Jongsma of Haney led us in prayer. The new minister was charged by Rev. J. Zwaanstra of Burnaby, and the congregation by Rev. A. H. Venema of Richmond.

The new minister preached his inaugural sermon on Sunday, September 5, 1965, and led in three services.

On the Thursday following, a congregational meeting was held, in which the new pastor and Mrs. Kuntz received a glimpse of all the activities going on in our congregation and an idea of the work and support expected of them. We are glad to report that they did not seem scared by it all, and that they gave every indication of being equal to the challenge.

Consistory and congregation of New Westminster are looking forward to a lengthy stay by Rev. and Mrs. Kuntz, and pray that the Head of the Church may bless their endeavours in their new charge.

Max Kastelein

Mannenpraat

Met wat ik enige tijd geleden in deze rubriek schreef onder het hoofd "Verkiezingsmijmeringen" hebben een paar broeders hun instemming betuigd. Ik ben daar blij om. Er zullen er mogelijk wel meer met instemming gelezen hebben wat ik schreef, maar deze twee hebben het bekend gemaakt, en er iets over geschreven.

Vooral ook wat Mr. Schinkel in een korte noot onder mijn stukje schreef is blijkbaar nogal ingeslagen. Wat Schinkel schreef kwam hier op neer: We moeten om tot enige politieke activiteit te komen, de M.V. maar inschakelen. We moeten op haar vergaderingen, af en toe maar eens spreken over wat op politiek terrein onze taak en roeping is, misschien krijgen we dan de wagen van een eigen Christelijke politieke partij aan het rollen.

Het is best mogelijk en zeker waard om te doen. Het zou niet voor het eerst zijn dat iets dergelijks gedaan werd. Er is op onze vergaderingen van de M.V. ook wel eens gesproken over de noodzaak van eigen Christelijke vakorganisatie, en zo is er ook wel eens gesproken over de noodzaak van eigen Christelijke politieke taak.

En als de Schrift waarlijk geopend wordt en onderzocht wordt, kan dat ook moeilijk anders, omdat zij ook gezag heeft op die terreinen. Ik weet echter, dat die terreinen vaak verwaarloosd werden en worden. En het zijn niet alleen de M.V.'s die aan dat gebrek lijden. Ik vrees dat ook de jeugdverenigingen te kort schieten in het geven van voorlichting en in het vormen en voorbereiden van de jonge mensen wat betreft de alles omvattende taak van een Christen in de wereld. Zelfs lijkt nu de vraag op zijn plaats of het Catechetisch onderwijs daar altijd wel voldoende mee rekent.

Ik ben het dus wel met de broeders eens, als ze er voor pleiten om op de M.V. aandacht te geven aan Christelijke politiek maar ik acht dat lang niet voldoende. Dat moet bij de jongere generatie al beginnen. En in dat verband spreek ik er mijn blijdschap over uit dat Dr. R. Kooistra in zijn catechesatie boek "By Grace through Faith" begint met het eerste hoofdstuk: **Life is Religion.** Dat moeten wij allen en ook de jeugd steeds meer verstaan.

Om nu nog even in te gaan op wat beide lezers schreven, zou ik in de eerste plaats naar aanleiding van wat Mr. Bakelaar schreef, dit willen zeggen: Het is zeker niet goed om bij een politieke verkiezing ons van stemmen te onthouden. Daar wilde ik geheel niet voor pleiten. Als het even kan moeten we daar aan mee doen. Maar dat neemt de moeilijkheden niet weg. Want het zal steeds blijken dat er weinig of geen enkele candidaat aan onze idealen beantwoordt. Om nu eens een voorbeeld te noemen wie van de kandidaten, die vechten voor een zetel, ziet iets van wat onze idealen zijn op het terrein van het onderwijs? Wie van hen voelt het wezelijk onrecht, dat Christenen wordt aangedaan wanneer deze ijveren en en offeren voor de eigen Christelijke school, en waarnaast ze dan tevens nog gedwongen worden om de kosten van het staatsonderwijs te helpen dragen? Als men daar met politieke zetels zoekende kandidaten over spreekt, dan krijgt men ontwijkende antwoorden, waaruit blijkt dat ze geen begrip hebben voor onze idealen. Hetzelfde geldt als het gaat om het gedwongen lidmaatschap van de vakorganisatie. Er is geen begrip voor de rechten van de mens, ondanks het feit dat ze gestemd hebben voor de Bill of Rights die vrijheid van vereniging waarborgt voor allen, zonder onderscheid.

Toch wordt getolereerd dat mensen uit hun brood gestoten worden die zich niet willen laten dwingen lid te worden **van een** organisatie die in strijd is met de Schrift. Op de duur zal daar wel meer begrip voor komen, maar dat zal van ons blijven eisen dat we daarop blijven wijzen. Wat onrecht is, moeten we het ook ronduit durven noemen. Daarom onderschrijf ik wat Mr. Bakelaar schreef: dat wij bij Canadese Christenen hiervoor belangstelling moeten wekken. We moeten trachten onze inzichten ook hun inzichten te maken. Het kan lang duren, maar het is de enige weg. En naast onze Christelijke medeburgers moeten we zeker zijn die inzichten trachten bij te brengen aan de eigen mensen en aan de eigen jeugd.

En als Mr. Bakelaar het heeft over de onverschilligheid die daaromtrent onder ons heerst, dan moet ik dat helaas toegeven. Er is zo weinig geintèreseerdheid, zo weinig warme belangstelling, en zo ontzettend veel onkunde. Natuurlijk kan de M.V. daar wel iets aan doen en proberen de belangstelling voor deze dingen op te wekken of te doen herleven. **Maar als de oplossing** mogen we dat niet zien. We hebben veel meer nodig om het geleden verlies of het te vrezen verlies te herstellen en te voorkomen. En vooral de jeugd verenigingen moeten het als hun taak gaan zien zich de Christelijke politieke beginselen eigen te maken. In dit verband denk ik aan het visioen dat Mr. Schotanus Sr. aan het eind van zijn stukje zag. Hij zag als het gevolg van het aan politiek gaan doen van de M.V. comitees verrijzen die zich speciaal met de politiek zullen gaan bezig houden. Van harte hoop ik dat het niet bij een visioen blijft. Want al hebben we dan nog niet een zelfstandige politieke partij en al is er nog lang geen kijk op dat we een spreekbuis hebben in Ottawa en al is het zeer de vraag of we die onder de huidige kieswet wel ooit zullen krijgen, dat ontheft ons nooit van de plicht om de Christelijke politiek tot een voorwerp van ernstige studie te maken.

Het zou alvast een goed begin zijn als in al onze gezinnen Calvinist-Contact kwam, en ook gelezen werd. Er zijn nog veel gezinnen waar ons blad niet komt. En daar is het juist zo nodig. Laten we toch beginnen, zegt Mr. Bakelaar, ja zeg ik, laten we toch beginnen ieder in eigen omgeving, om abonnees te werven voor Calvinist-Contact. En laten we tot lezen aanmoedigen. Dan doen we als heel wat aan de verlevendiging voor de politieke belangstelling. Als elk lid van de M.V. in december één abonnee aanbrengt, zouden we al heel wat doen. Afgesproken?

C. Overgaauw

VROUWEN RUBRIEK

Redactrice: Mrs. A. Wagenaar
58 Warwick Rd., Stoney Creek, Ont.

Attentie Vrouwenverenigingen!

Wat is het al lang geleden dat we elkaar ontmoetten op deze plaats. Het is aan de ene kant misschien wel jammer, dat het niet wat vaker gebeurt, aan de andere kant ben ik er zeker van dat er meer lectuur door uw brievenbus uw huis binnenkomt dan u kunt verwerken.

Deze keer zou ik uw aandacht echter graag even hebben voor een paar dingen aangaande de verschillende uitgaven van onze federatie. In de eerste plaats wilde ik over schetsenboekjes schrijven.

Wij hebben, gedurende het bestaan van onze federatie, al verschillende schetsenboekjes uitgegeven, met het doel u behulpzaam te zijn bij de bijbelstudie in uw verenigingen. Drie daarvan waren grotendeels geschreven in de Hollandse taal. Deze zijn goed verkocht, al hebben wij van de 2de druk nog veel op de planken staan.

Toch vragen velen om weer een ander Hollands boekje. Wij hebben prachtig materiaal voor een eventueel nieuw boekje in ons bezit. Echter rees nu de vraag of het verantwoord was een nieuw boekje te laten drukken, terwijl we nog zoveel van de anderen hebben.

Daarom wilden we deze keer graag de bestellingen van tevoren binnenkrijgen. We kunnen ons dan een idee vormen van de noodzaak om nog deze winter zo'n boekje uit te geven.

Willen alle verenigingen die een nieuw Hollands boekje wensen ons dit direct laten weten en tegelijk hoeveel exemplaren u wenst te ontvangen?

Het adres van onze nieuwe secretarsse is: Mrs. J. de Groot, Box 254, Trenton, Ont. Let u goed op dit adres en geef ook vooral uw adres duidelijk in blokletters.

Verder bieden wij u ook dit jaar weer een kerstliturgie aan in beide talen. Ze zijn stijlvol en met smaak samengesteld en we zijn er zeker van dat ze kunnen bijdragen tot een goede viering van het kerstfeest in uw vereniging of ook als u het kerstfeest als gemeente gaat vieren.

Bestellingen èn betaling à 15 ct. per stuk (niet tien cent, zoals verleden jaar) bij Mrs. G. Drijfhout (2e penningmeesteresse), 67 Railroad Street, Brampton, Ont. Ze zijn dit jaar groter dan andere jaren.

Dan hebben we nóg een aanbieding, waarvan we hopen dat u allen een druk gebruik zult maken. Een lid van de vereniging van Essex heeft het ontwerp gemaakt voor lepeltjes en broches. Het is een maple leaf met een kruis boven de open bijbel, waarop de woorden te lezen zijn: "In God we trust". Er omheen staan de woorden: Chr. Ref. Ladies' Societies.

We bieden deze lepeltjes en broches aan voor één dollar per stuk.

Bestellingen en betaling bij Mrs. J. Van Zuilekom, 56 Ellesmere Road, Scarborough, Toronto, Ont.

We hopen van harte dat we u met deze aanbiedingen van dienst mogen zijn en dat iedereen er een dankbaar gebruik van zal maken. Met de beste wensen voor u allen, namens het bestuur van de federatie,

E. Wagenaar.

Geld overmaken naar het vaderland gaat sneller en veiliger via de Scotiabank.

Ons vogeltje is heus van goede wil. Maar het kan de aflevering niet garanderen. Er zijn andere manieren om geld over te maken naar Europa, maar de veilige, snelle weg loopt via de Scotiabank. De veiligheid van Uw Canadese dollars wordt door de Scotiabank gegarandeerd. Het dollarbedrag kan worden omgewisseld tegen de plaatselijke valuta tegen de beste dagkoers door de bank, het dichtst in de buurt van waar Uw familie woont. Loop vandaag eens bij de Scotiabank binnen en vraag naar deze handige service.

Scotia BANK
THE BANK OF NOVA SCOTIA

Vrouwen- en Mannenverenigingen

Maak uw vergaderingen betekenisvol met goed Studie materiaal

SCHETSENBUNDEL No. 1:

Acht schetsen over de zendbrief van Petrus — Vijf schetsen over de zendbrief van Johannes — Een Kerstschets — Een Paasschets — Vijf schetsen over "The Teenager" (in het Engels) — Een schets over Levensontplooiing en zelfbeheersing — Een schets over Christelijke etiquette — Een (Engelse) schets over de geschiedenis van de Christian Reformed Church.

70 Pagina's — Prijs 75¢ per exemplaar

SCHETSENBUNDEL No. 2:

Zeven schetsen over het Evangelie van Johannes — Drie schetsen over de tweede zendbrief van Petrus — Een Kerstschets — Een Paasschets — Een schets over "Het Kleine Kind bij Moeder Thuis" — Een Engelse schets over "The Training of the Grade School Child" — Een schets over "Vader en Moeder en hun huwbare kinderen" — Een Engelse schets over "The Commonwealth" — Een Engelse schets over "Understanding our Government" — Een schets over "Onze talenten in dienst van de Here" — Een schets over "De Glorie God's".

68 Pagina's — Prijs 75¢ per exemplaar

SCHETSENBUNDEL No. 3:

Vier schetsen over de Dordtse Leerregels — Drie schetsen over de Priestelijke taak van de Kerk — Vijf schetsen over de zending — Vijf Engelse schetsen over Missions — Zeven Engelse schetsen over de Brieven aan de zeven gemeenten in Klein Azië.

92 Pagina's — Prijs $1.00 per exemplaar

Guardian Publishing Company Ltd.

Box 312 Station B Hamilton, Ont.

WIJ kunnen wel zeggen

KIJK, ZO BRANDEN

RITMEESTERS!

maar weet U er dan alles van? Neen! 'n Ritmeester moet U roken. Geniet van het weelderige aroma en U weet hoeveel meer U met RITMEESTER geniet van Uw zelfde sigarengeld!

Niet voor niets is RITMEESTER de meest gerookte Nederlandse sigaar in Canada.

"ELK RITMEESTERMERK EEN MEESTERWERK"

Sigaren:			*Cigarillos:*		
Half Corona	5	$ .65	Saluto	10	$ .55
Capo	10	1.15	Quick	10	.60
Chic	10	1.25	Page	20	1.15
Miranda	10	1.50	Livarde	20	1.39
Parmant	10	1.55	Ritme	20	1.80
Fiat	10	1.90	Pikeur	20	1.95
Major	10	2.—	Regio	10	1.10
Ideaal	10	2.—	Rozet	5	.55
Gracia	10	2.50			

ALLEEN-IMPORTEURS:

VAN'S *Importing Limited*

BOX 826 — HAMILTON, ONT.

Hi Neighbours!

The other day a little article attracted my attention. It had as its title: Peppermint flavors treats and treatments. Since we, of Dutch descent, are a race of peppermint lovers, from the craddle to the grave, I found the contents interesting. Maybe it will be the same for you.

Centuries ago Europeans learned to soothe sore throats and ease tummy aches by chewing the aromatic leaves of Menta piperita, peppermint.

Doctors use peppermint oil the same way today. They also mix it with other medicines to mask the bad taste. The English first cultivated peppermint. Now, it is a big crop in parts of Midwest and Northwest U.S.A. An oil flavours candy, chewing gum, and toothpaste. It finds its way into perfume as well as medicine. As menthol, a product of the oil, peppermint turns up in shaving cream, cough drops, and salves.

Peppermint ingredients work their soothing magic by exciting nerve endings. The stimulation causes a cooling sensation. Candy makers began striping peppermint candy red at the turn of the century. And now although the red has no flavor, a candy cane simply would not taste right without the colourful stripes.

Born Canadians may enjoy their chewing gum but its hard to beat the Dutch when it comes to eating peppermints. A habit long ago, was rather amusing I used to think. An elderly lady in our church always took a beautiful silver box to the service with her. Several times during the lengthy sermon she would dip down among the large handkerchiefs and with a little snap we knew the box would soon be passed down the pew. I have been told that the same box had been used to pass snuff in earlier days, and I never could understand what benefit there was to that practice except to keep listeners awake I suppose. When the minister's actual spoken words could last well up to an hour and a half, no wonder occasionally man was seen to rise in the pew and stand up to overcome the temptation to sleep.

Reminiscing about the past is fun, and I began to notice even our children in their teens have enough of a history already to their credit that they are able to follow this pastime.

At housecleaning time, we usually run up against items which just can't be passed by. As I was cleaning a closet in our son's bedroom we enjoyed glancing through an old book on History from 1750 to the present. It was interesting to see the student's complete lack of concentration of the subject from the doodling and the notes in the margin.

There are found very unflattering similarities to teachers. Louis XIV is pictured, exposing a beautiful set of white stockinged legs. The caption under it reads: 'I'll bet "Gertie" Eastman wishes she had something like that to show off." Frederick the Great with wide piercing eyes is merely called: "Our Principal," There is a likeness of Robespierre, curled and proper with this caption: "What couldn't "Baldy" McGeorge do with a wig like that?" A reprint from the English magazine Punch shows a caricature of Britain as certain people would like to see her. She looks rather sad dressed in tattered dress, helmet slipping, shield cracked, spear tarnished with a cobweb attached to its point. The British lion which stands beside her looks equally sick. Together they gaze out from the Cliffs over the blue Atlantic. What a sad picture they make, but the student who was suppose to study the lesson found the remarkable likeness of a teacher who had passed her prime and would be better off retired.

On the inside of another book cover is a beautiful design and printed underneath are the words: Done in history class during a boring lesson. These remarks on students books' back pages are most revealing. Girls' books from grade 8 carry a history all their own. Hearts and cupid's darts and combinations such as: Garry loves Sadie, John and Lizzy, Don and Dina. Several books and some years later it turns out that John teamed up with Sadie, and Garry fell for Dina, but whatever the development, to them it was very important.

One flyleaf has a gorgeous Valentine, complete with slim and very pointed arrow, and at the bottom is a little chain from which hangs a small sign "License". I wonder if the boy in question was aware of what was being planned for him way back in grade 11. This particular romance actually did develop and ended in the purchase of the license.

The boys' interest during Highschool years is quite different. In one book "Cantes de Deux Pays" on the fly leaf is written: "French, french, its all French to me." On page 2: "In case of fire, throw this in." Inside the back cover: This book belong to .... and is the property of .... until someone pays him well, and relieves him of this burden. So if you find it, give it back before it contaminates you, or better yet, kills you. A helpful hint from a friend, Yours (un)truly ....

Apparently French was not his favourite subject.

One of the most favoured ways to spend an evening in our family has always been looking through old photograph albums. I can't remember names as well as some people, but I sure would like to know what happened to each of the fellow pupils in my grade school photograph. There is a teacher with his black hair parted down the middle, who had too much dandruff; he used to lose his temper on occasions and then woe to the one nearest him: you needed an umbrella, free shower supplied!

Our gymnastics teacher was almost 5x5 and yet in bloomers and shirt she was a whiz. A poor example of what exercise can do for the human body though.

Then the boy I had a crush on. He wore a sailor suit, had blond hair and he was cute, but at the ripe old age of 9 he outgrew his interest in me and I was no longer needed. I have a suspicion it was because I could beat him at marbles.

Then there is the photograph taken on Queen Wilhelmina's birthday, the one day in the year when ice cream sandwiches were bought. We are a happy lot, sad sack is in the middle, the boy least likely to succeed. I heard later that he became a very brilliant man. One never knows.

How interesting it would be to visit them all, the surprises would be astounding, and I am sure they would be equally surprised with me.

Want to have fun? Then get out that old album, and you will have a ball, especially if you have teenaged children, and their guests.
I recommend it.
Greeting from an old

NEIGHBOUR

21 JAAR OUD?

Zodra U 21 jaar oud bent geworden, valt U niet langer onder de Hospital Insurance van Uw ouders. Om toch verzekerd te blijven, moet U binnen 30 dagen zelf voor Uw verzekering zorgen. Aanmeldingsformulieren zijn te krijgen bij de banken, ziekenhuizen en direct van de Commission.

PAS GETROUWD?

Vanaf die dag moet de "gezins-premie" voor de Hospital Insurance worden voldaan teneinde beide echtgenoten verzekerd te doen zijn. Stel onmiddelijk de "groep" waaronder U valt van Uw huwelijk in kennis of, als U Uw premies "direct" betaalt, de Commission.

NIEUWE BAAN?

Ten einde verzekerd te blijven, dient U de instructies op te volgen, afgedrukt op het "Hospital Insurance Certificate of Payment", formulier 104, dat Uw huidige werkgever verplicht is U te geven bij Uw vertrek

Your
ONTARIO HOSPITAL INSURANCE
Plan

Ontario Hospital Services Commission
Toronto 7, Ontario

DOUWE EGBERTS
Coopvaert

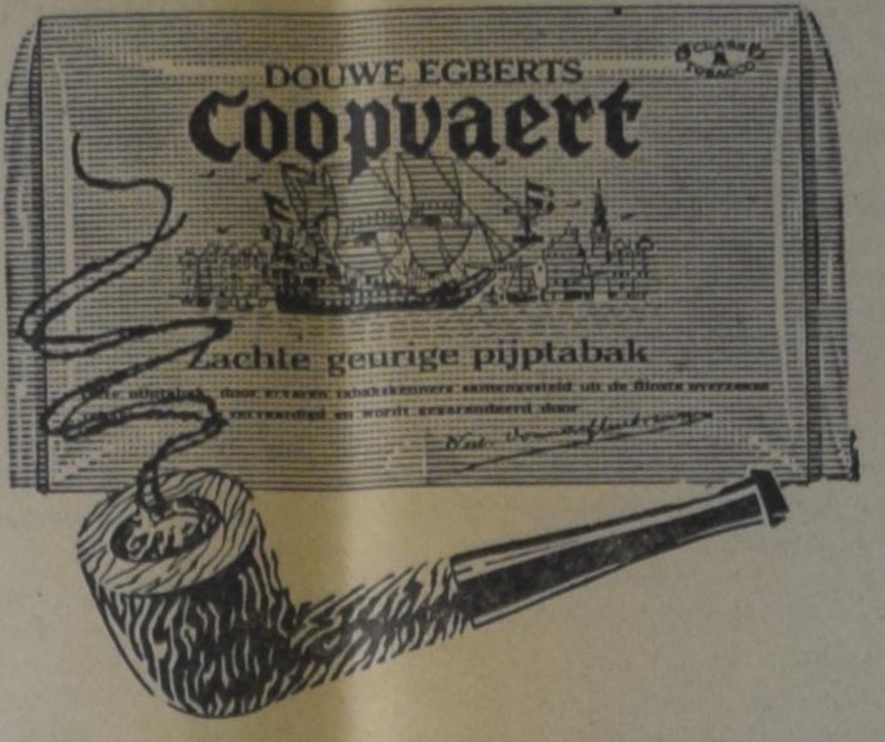

Zachte geurige pijptabak

D·E
ANNO 1753
P53

HOLLANDSE SCHEURKALENDERS

Om teleurstelling te voorkomen bestel nu Uw Maranatha, Honingdroppels, Kruimkens van 's Heren tafel Scheurkalenders .... $1.75.
Daily Manna Calendar .... $2.35.
Oranje Kalenders .... $1.35.
Kerstkaarten met Bijbeltekst $1.10.
Succes Agenda's Refills ..... $2.69.
Alle bovengenoemde artikelen worden franco gestuurd.

VAN DELFT'S
Book and Gift Shop
1058 Main St. W. - Hamilton, Ont.
Phone JA 8-1932

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860

Imported by: VAN'S Imp. Ltd.,
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

REISBUREAU

OK TRAVEL TOURS

Bel of schrijf

In Sarnia
THEO HEIKAMP
133 N. Front Street
ED 6-6169

In Toronto
JOANNE V. D. SPEK
697 Bay Street
EM 6-9488

O.K. JOHNSON & CO. LIMITED
WORLD WIDE TRAVEL SERVICE

Het aantal abonnees op Calvinist-Contact groeit.... maar heeft nog niet de grens bereikt. Geef dit nummer door aan iemand, die ons blad nog niet leest.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

....

....

Naam ....

Post-adres ....

OUD ADRES:

....

....

Mooie Premie Boeken

voor Uw hulp

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevallen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk der Reformatie."

LUTHER — Zijn weg en werk, door W. J. Kooiman.
De schrijver geeft in dit boek een inzicht in het boeiende leven van deze strijdbare reformator.

OP DE MAN AF (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. S. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE GROTE SCHEIDING, door C. S. Lewis.
Neen er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. S. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

SLOEBERKE SLOB, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken" omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8—11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8—11 years of age, will enjoy it tremendously.

MARTYR OF THE CATACOMBS.
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS, by Virginia Blakeslee.
She vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS, by Stanley Ledyard.
The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON, by Rosemary Conningham.
Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS.
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B. Meyer.
A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN, by Ruth Gordon.
The personality of Martin Luther, his character and purpose. The The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

LIVING IN A NEW COUNTRY, by T. C. Van Kooten.
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country.

THE STOWAWAY, by Wm. R. Rang.
Hendrik Tromp has one thing in mind; he wants to find his father. But he does not know where he has to look for him. He hides as a stowaway on "The Golden Horn", but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers alike!) all along; they want to stick with Hendrik until he finds th solution.

A PREY TO SATAN.
A moving story which is often filled with suspence. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR.
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

MET ENGELS DE WERELD IN
Een handig en goed boekje om Uw kennis van het Engels wat op te halen.

CHRISTIAN COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

This year on Liberation Day, 140 Canadian pilgrims joined the Dutch in commemorating the 20th anniversary of the liberation.

1945 **Twenty Years** 1965

A SPECIAL DUTCH-CANADIAN RETROSPECT

Twenty years after World War II, the Dutch greet Canadians with special warmth. A new generation of Canadians asks "why?". The Dutch in their turn are surprised at the question. For them, it's perfectly natural. For they feel warm gratitude towards Canada in remembering the servicemen who 20 years ago brought liberation from tyranny. Here follow some facts answering that Canadian question "why?".

THE SITUATION

When the allied armies, consisting mainly of Canadians under the command of General Foulkes, swept into the Netherlands in the fall of 1944 and at the beginning of 1945, they found a depleted people deprived of life's barest necessities. No fuel and no food; no gas and no electricity. There had been five years of Nazi occupation. It began in May 1940, when Holland was overrun by its giant neighbor. The institutions of a free society had been disbanded. Over 11,000 Dutchmen had died in prisons and concentration camps. Another 104,000 Dutch citizens of Jewish descent had been deported and exterminated. Twenty-three thousand men, women and children did not survive air raids and other war hazards. At least 15,000 had died of starvation during the "hunger-winter" of 1944-45. The liberating Canadians found a starving, frozen people, many living in the ruins of their houses.

Many, also, had lost their next-of-kin, who had been deported for forced labor, shot as resistance fighters (2,500 faced firing squads), or just were never heard of any more. Thousands had been forced to hide because they were persecuted; many had scarcely seen daylight for years. The entrance of the Canadian troops brought sudden daylight into utter darkness.

HIDING

One aspect of foreign occupation difficult to imagine for those who never had such an experience is the necessity of going "underground", that is, into 'round the clock hiding.'

Freedom of opinion was not tolerated. Free expression brought danger of arrest and worse. Churches protested against the occupying powers' policies, but in vain. Decrees against Jews were issued, causing tens of thousands to "disappear", trying desperately to find safe undercover addresses. All men between the ages of 18 and 35 had to report for deportation to forced labor in enemy industries. All these people were faced with a fateful choice: either to report or not to report. Not to report meant falsification of their true identity, and always to carry counterfeit personal documents. In most cases they had to go into hiding as well. Discovery meant prison and often death, for guests and hosts alike.

People found hiding places in windowless back rooms. As a precaution, they would not risk showing themselves in daylight. Some even had to take refuge in outhouses, chicken coups, attics. Sudden police raids could be expected anytime, and special short-time hideouts were constructed, often in partitions, ceilings, double cupboards.

Canadians may have seen on the stage, or read, the "Diary of Anne Frank", a teenage Jewish girl who hid with her family in an Amsterdam attic. This drama gives a conception of what it was like.

DEPORTATION

As in other Nazi-occupied countries, citizens of Jewish descent were ruthlessly persecuted. Their identity card was marked with a J. They were ordered to wear the yellow star of David. In 1942 they were forbidden to ride on streetcars and buses. Of the 140,000 Dutch of the Jewish race, 120,000 were ordered to report for deportation to extermination camps. Of the 20,000 who did not report but who went underground, over half were caught and found the same tragic death.

MAN-HUNT

A labor-draft for able-bodied men was made compulsory. In 1942, the first group of 160,000 was forced to leave Holland. In the summer of 1943, an additional 180,000 were summoned to work in enemy industries. Still, many succeeded to escape. Forty-one thousand managed to slip through the very tight security net of the ruthless enemy's house-to-house search. Thus these 41,000 draft-dodgers became potential hiders with all the consequences this entailed.

UNIVERSITY STUDENTS

The program directed against university students may be of special interest to young Canadian visitors to Holland.

In May 1943 Higher SS and Police Leader Hanns Rauter ordered all male university students to report within twenty-four hours for work in Germany. He exempted "those who have signed the pledge" — that is, the oath of loyalty to the occupying power, made mandatory a few weeks earlier (those who didn't sign were forbidden to enroll). More than ten thousand students refused to sign the pledge in the first place; of these, over three thousand reported for the labor draft and were transported to Germany. For the remaining seven thousand students, and for others who later returned secretly from Germany, going into hiding became of utmost urgency.

UNDERGROUND RESISTANCE MOVEMENTS

At first "hiders" were helped by still unorganized individuals. Helpers gathered in secret places to discuss assistance problems. They gathered in the consistory of churches, ostensibly for the consideration of problems of dogma. In reality, they met to determine how the people in hiding, for the most part city folk, could best be given refuge.

Out of these hiding activities in co-operation with the Roman Catholic and Protestant Churches grew the National Organization for Help to People in Hiding, the first truly nation-wide resistence association. By the summer and fall of 1943 people seeking such help were streaming in by the tens of thousands. But, no food without ration coupons, no coupons without ration card, no ration card without insert sheet, no insert sheet without distribution card, and no safety without identity card — whether it be a genuine one with false personal data or completely counterfeit ones.

Thousands of Jews, thousands of students were desperate to obtain

(Continued on page 10)

IS THE CHRISTIAN PRESS IMPORTANT?

BY

Rev. James Lont

Christian literature IS important — to people.

It touches lives ordinarily "out of touch" with religion. Peter Gunther, the Director of Moody Literature Mission, tells of the visit to his office of an elderly man, almost blind, who had just been released after spending thirty years in prison. Ten years before someone had given this man a Christian book. As he had read it in his lonely cell he came to know Christ as his Saviour.

It reaches through the shells of people and grips their hearts. Dr. Abraham Kuyper, the great European statesman and theologian was, in his early twenties, keen of mind, well educated but also, without God, SELF-confident. At that time the novel, The Heir of Redclyffe came into his hands. He read it and was deeply moved. What Miss Yonge pictured as occurring in the life of Philip, Abraham Kuyper felt in his own heart; every word of self-accusation which broke from Philip after his awakening, he applied to himself. Said Dr. Kuyper, "What my soul lived through at that time I have only later understood; yet in that hour, from that very moment, I despised what I had formerly admired, and sought what I formerly held in no esteem . . . . What the soul wrestles through in such a struggle belongs to that eternal element which is present to the soul after long years, a freshly and powerfully as if it had occurred only yesterday."

It goes where people go. "For the past two years I have been living and working in the wilds of East Pakistan as a Peace Corps volunteer . . . . Although I have been very isolated from most of the world, the magazine surely was a blessing and brought great joy to me as well as to my village friends."

It nourishes the young and spiritually weak. It enriches lives in homes and hospitals. It comforts with words that can be read again. It prods when Christians falter. It binds and strengthens into a fellowship of faith those scattered and tempted. "The army is one of the best places a young Christian man can let his light shine . . but I must say it makes you feel good to sit down at night after a day of listening to swearing with no respect for God whatsoever and read good Christian articles . . . and the Bible."

THE WORLD AROUND US

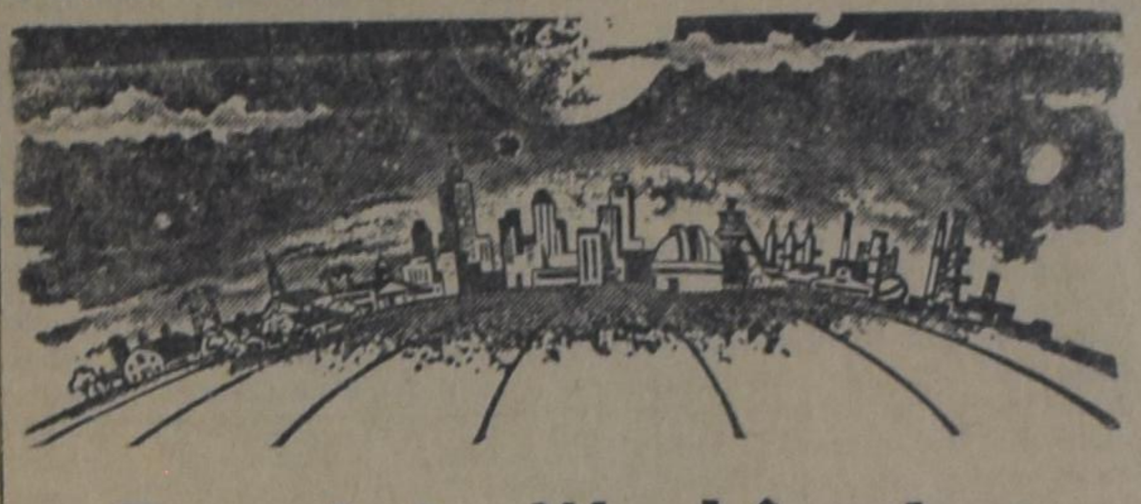

Death in Washington

A terrible thing happened in Washington the other day. The news of it flashed momentarily around the world and was then promptly dismissed and forgotten. A year from now only a few of us will vaguely remember. Ten years from now only a handful of people will know about it.

A man burned himself to death outside the Pentegon in a helpless and horrible protest against his country's policy in Vietnam. Only a few saw it; those whom the gruesome spectacle was meant to impress never even noticed.

The widow with three small children now face the world alone.

Time used to be when governments burned citizens at the stake because of their religious convictions. We look back upon such things as the last of the nearly barbaric middle ages. Then, only months ago, a few men in Saigon, Vietnam set fire to their own bodies. We shuddered with horror at the thought but dismissed the events as outbursts of oriental fanaticism.

What can we say of the death of Mr. Morrison?

We can probably conclude that his act was the result of a confused, if not a sick mind. It does not take away a few stirrings of doubt, though. Newspapers reported that Mr. Morrison was a well educated man. He was at one time, a Presbyterian minister. Later he joined the "Society of Friends", also known as the Quakers and was regarded by some as a "spiritual leader" of some stature. Quakers are a deeply religious sect, an offspring of christianity, towards which we can certainly not be unsympathetic.

Mr. Morrison entered the scene of world politics when he burned himself. He left it only a few hours later, nothing tangible, and quite likely nothing intangible, accomplished. His flaming death merely a deeply tragic illustration of a world in confusion, refusing to recognize the footsteps of Jesus, reverberating in the tumult of today's events.

And of course, while Mr. Morrison's charred body was hastily transported to a medical clinic, his soul stood before the great white throne. Did he really hear the words: greater love has no man than this: that a man lay down his life for his friends?

DE GAULLE TO MOSCOW?

France's president De Gaulle will be 75 years old by the end of this month and he has just announced that he will again run for office in the December 6 election. In contrast with political procedures in the rest of the world the French president will not wage an elaborate campaign. He will not go stomping around the country, claiming the support of the voters in passionate pleas and with outrageous promises. Mr. De Gaulle, merely by being himself, has reached that political utopia of being invincible. Why should he campaign for votes when he is already certain of them?

"The trouble with De Gaulle is that he is usually right", a European diplomat said recently, and it seems that most Frenchmen agree, at least with the last part of that statement. In other parts of the world the accent is more on the first part of the same statement.

There is no doubt that De Gaulle causes a lot of trouble to the world's diplomats. For months now he has held up the progress of Europe's Common Market and the growth of the European continent towards complete integration.

Especially the United States' leaders are viewing his latest movments with growing concern. There are signs that De Gaulle deems it advantageous, at least for the time being, to align himself with Moscow.

What he really wants is a Europe, united under French leadership, as a third political force in the world. He pursues that private dream with a tenacity which may well become proverbial. For years he has played along with the west although he often made it abundantly clear that his sympathies for the U.S. were not of the undying variety.

He may well make an open break with U.S. policy in Europe soon after his re-election. It seems the time is ripe for such a move. On the one hand there is the end of the cold war, which has practically removed the threat of a Russian invasion of Europe. On the other hand there is the Russian unrest over West Germany's growing influence and military strength.

The U.S. would like to curry the favor of the Germans by supplying them with nuclear weapons. They are held back from that move only by Russia's violent objections to it.

De Gaulle himself is not very much in favor of a rearmed Germany: it would only be a contender for European leadership and since the German leaders are committed to the idea of a "United States of Europe" he has to oppose them.

These two things have brought him remarkably close to the Moscow position. He may well choose to ride the Russian horse for a while in the hope that it might bring him closer to his goal, especially now that Russian-American relations have cooled down somewhat.

WORLD GOVERNMENT

An erstwhile communist and leader in the Russian revolution of 1917 who escaped assasination by the hand of more extreme comrades, reached the age of 85 years recently. Mr. Alexander Kerensky has lived in New York since 1954 and although he has not played any role at all on the scene of world events, he seems to have kept abreast of developments pretty well.

During an interview with a reporter he made a few remarkable statements. He said in effect that the Russian revolution has run its course and is now ready to return to normalcy. He believes that in the end, Russia will align itself with the west in a world-wide racial confrontation, in which the West will definitely be in the minority.

After this struggle he foresees the forming of a world-government, equipped to enforce a world-order.

We may well wonder if Kerensky has checked his views against biblical predictions.

John Vriesinga

The World Around Us

ELECTION RESULTS

On November the 8th, another long and uninteresting election campaign ended in another Liberal minority. The major theme which stood out in the campaign was the constant appeal for a working majority. All party headquarters have probably read some of the books written by the Canadian political analysists and historians who are convinced that the appeal for a majority Government has, in the past, been one of the most effective political issues. Every party has used this issue in this last compaign, but none have been successful in gaining such a majority. It is evident that the Canadian electorate does not want sweeping majorities, and it is time that the political parties begin to realize this.

Nevertheless, Prime Minister Pearson's statement that another minority will result in another national election in a year or a year and a half, still echoes in the minds of the electorate. Will the Prime Minister call another unnecessary election? Or will the Prime Minister finally realize the pointlessness of frequent elections?

It is very clear that the people were quite content with a minority government, and it is equally clear that Canadians want their Government to carry on for a while doing some constructive work, instead of going back to figure out when will be the most opportune time for another federal election. Let us hope that both the Government and the official Opposition will realize this, and that they will not force the nation to another election.

Will there be any changes in the Liberal and Progressive Conservative leaderships? Obviously the Prime Minister is extremely disappointed in the election results, and may well decide to quit politics; there are rumours that he is also under pressure from his family to quit the Liberal Leadership. Mr. Diefenbaker on the other hand will probably stay in politics, unless he comes under pressure from his party to step down; Mr. Diefenbaker has shown tremendous physical strength during his campaign — he seems to have more energy and enthusiasm than the Prime Minister. This combined with the fact that Mr. Diefenbaker is a powerful figure with no apparent intention to quit politics, seems to indicate that he will continue as Party leader for a while to come.

What about the new Liberal Cabinet? Will there be major changes in the Liberal Cabinet? The resignation of Mr. Walter Gordon as Minister of Finance could be the first step toward major Cabinet changes. Most Cabinet members have been re-elected to Parliament Hill. The exceptions are Mr. MacNaught from Prince Edward Island, who was the Minister of Mines and Technical Surveys and Mr. Harry Hays, who was Minister of Agriculture.

The only point worth speculating seems to be the possibility of another federal election next year. There are several factors to be taken into consideration. First of all, the new redistribution boundaries should be complete by next summer or fall; this may very well be used as a moral argument for another federal election by the Liberal Government. After all, redistribution implies the disappearance of some constituencies and the creation of some new ones, so that many people will not be "represented" when the redistribution comes into effect. To ensure "representative" government, the Liberals may argue that it is necessary to call another federal election.

To be remembered also is the ability of the Liberal Government to align itself with one of the minority parties, so as to ensure a working majority. But New Democratic Party leader Tommy Douglas has already indicated his dislike for the Liberal Medicare-program; he has indicated that he will not support any medicare program which is not universal and which is not operated by the government. It seems practically impossible for the Liberal Government to align itself with the New Democratic Party. This leaves the Social Credit Party and the Creditistes in Quebec. But the Social Credit party has only 5 members in parliament, which does provide the Liberals with a very small majority. And to align with the Creditists — with Caouette's forces — is almost beyond consideration. This puts the Liberal Government in a precarious position, and unless they are willing to compromise some of their legislative plans, **they may not be able** to get the majority votes they need to pass legislation. Possibly the only piece of legislation with which all parties will align themselves concerns limitations on future election compaigns.

Another point to be considered is that the Opposition may decide to force the Government to admit political defeat, by a vote of non-confidence. Such a defeat, however, will not likely come from the Social Credit, Creditistes, or the New Democrats; all these parties were opposed to the last election and to frequent election in general. If a non-confidence vote occurs, it will likely be stimulated by the Conservative Opposition. And if we consider that Canadian election campaigns have become more frequent in the last years and have become more and more mere struggles for power, another election in another year caused by the Opposition is a realistic possibility.

These factors together only seem to point into one direction — another federal election before Confederation centennial year. An election which is entirely unwarranted, and which can be avoided only if the Liberal Government is more willing to compromise to Conservative demands — a compromise which would be beneficial to the entire country. But whether such a compromise can take place is very doubtful, for both the Liberal and Conservative parties are too fierce in the struggle for power. They are almost identical in political outlook, but they are too antagonistic for united political action in the national interest.

November 8th, 1965 — H. R. Jonker

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

SECOND SERIES OF PROBLEMS IN THE MONTH OF NOVEMBER

No. 182
Author: J. Fernhout
Black: 10 pieces

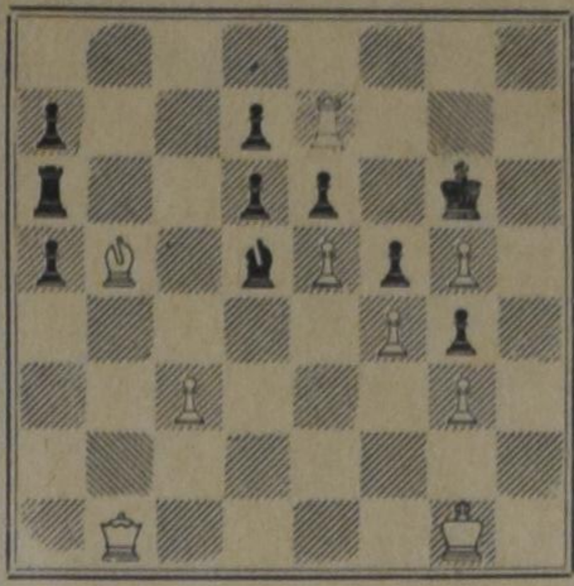

White: 9 pieces

White to play and mate in three moves. 3 points

No. 183
Author: H. H. Kamstra
Black: 9 pieces

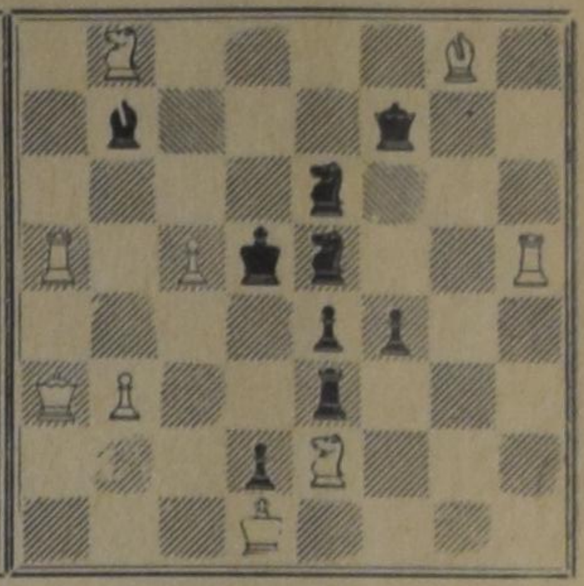

White: 9 pieces

White to play and mate in two moves. 2 points

NOTES

1. Again we have two quite regular problems before us. Although the two-mover is easier than its fellow problem, both of them are not too difficult.
2. No. 182 is interesting because the solution is different than you would expect at first glance. The full solution is asked for, which means that you should describe all variations.
3. Quite a number of pinnings makes No. 183 not too simple. Perhaps you will need more time than usual for this problem. Please, mention the key-move plus threat, if any.
4. Solutions should be sent in not later than the 20th of December. Those living outside of Ontario should consider the 28th as the deadline (because of the mail troubles around Christmas).

1945 - 1965

(Continued from page 9)

all these things, as were those who were giving themselves, day in and day out, to the organization of this and other illegal work; as were the military men who had been called up for reinternment; as were the workers who refused to go to Germany, or returned home secretly.

Other resistance groups, whose work was more spectacular to the outside world, engaged in sabotage. They helped allied warfare and saved Dutch interests. When the allied armies approached, these groups took their orders directly from the Dutch authorities in England.

HUNGER

By the fall of 1944, the allied armies had not been able to penetrate north of the rivers Rhine and Waal. But they held most parts of the southern provinces Zeeland, Brabant and Limburg and consequently, the rest of the country was cut-off from coal-producing districts.

The supply of food to the densely populated areas, including Amsterdam, Rotterdam, The Hague, now practically stopped. In the bitter winter that followed, a severe famine took the lives of 15,000.

To obtain food, a veritably exodus searched farming areas for scraps of food for their families. Many bicycled more than a hundred miles. Railways had stopped long since to operate; motor traffic did not exist for civilians, cars having been commandeered years earlier. The only means of transportation left were bicycles, be it with wooden "tires", real rubber tires not being available for anyone. With strange types of vehicles, including prams, thousands walked for days in desperate search of food. But many did not survive such a "hunger-trip" and died along the road. Tulip bulbs had become a coveted meal. Electricity, nor gas or coal being available, millions of city people tried to find other types of fuel, finally chopping up their own furniture or setting fire to their books.

OPEN HEARTS

It was from such desperation, hiding and deportation, executions and hunger that the Canadians liberated the Dutch. Canadians of anno 1965 therefore should not wonder about finding open doors and open hearts in the Netherlands. And the Dutch have not forgotten the heavy toll the Canadians paid for liberation; more than 6,000 war graves in the Netherlands bear witness.

PILGRIMAGES

Last week when Canadians honered their war dead, the graves of Canadian servicemen were visited and honored in the Netherlands. Each Canadian war grave has been adopted by a Dutch family and maintained in perfect order.

Pilgrimages of Canadian next-of-kin to visit the war graves have been organized jointly by the Netherlands War Graves Committee and the Dominion Command of the Royal Canadian Legion. The Canadian visitors always are the guests of Dutch families, most often those who tend their son's grave. To date, ten Canadian pilgrimages have been made, the most recent one on September 17th, 1965, when 140 Canadians flew from Montreal to Amsterdam. Over 1,000 next-of-kin have thus visited Canadian military cemetaries in the Netherlands.

The largest Canadian cemetaries are located at Groesbeek near the German border, where 2,500 are buried; at Holten somewhat to the north, and at Bergen-op-Zoom, in the southwest. In the cemetary of Bergen-op-Zoom 1,500 Canadians are laid to rest who fell during the clearing of the isle of Walcheren when the Canadian army, fighting under very hard conditions, paid a heavy price.

As the Netherlands was not involved in World War I, the observance of November 11th is not a tradition for the Dutch. Instead, they honor their World War II victims on May 4th, the day preceding Liberation Day.

SPECIAL PILGRIMAGE

This year on Liberation Day, 140 Canadian pilgrims joined the Dutch in commemorating the 20th anniversary of the liberation. The pilgrims were guests of honor at special services held at Holten cemetary, where 1,400 Canadian servicemen are buried. Last year on May 5th, the special commemoration services were held at Groesbeek military cemetary, also attended by a group of Canadian pilgrims.

Thus, Canadians and Dutch join regularly in commemorating the tragic events that have deepened the bonds between their two peoples.

Joanne Vander Toorn

Christian Approach to Politics

The Christian Vanguard of November 1965 (Vol. 5) published an outline on the above subject, prepared by Dr. H. Van Riessen, professor of philosophy at the Free University of Amsterdam (Holland). Since many of our readers will be interested in this outline we quote from **The Christian Vanguard**:

1. Politics, the activity of giving form to the state, is a very concrete and practical activity. That does not mean, however, that politics can be deduced from practical life. Like every cultural action, it transcends reality in order to direct it. The direction has its origin in principles. Conformism is the abdication of politics.

2. To forget that principles are always at work is wrong. To forget the difference between principles and politics at work is just as wrong. Politics is the link between principles and the practical situation. In politics the principles are applied.

3. The pragmatic approach, which originated in America, is very current at present. It is nothing else than a rather cheap camouflage of principles. The pragmatist will attack your principles by asking: "What is the use of it?" He in turn should be asked: "What do you mean by use? What, according to you, is useful and what is not?" In doing so you will be on the track of his hidden principles.

4. The search for the true political principles is the search for the true meaning of the state.

5. Opposed to the Christian Approach is the so-called Neutral Approach to Politics, which is at present predominant in one form or another, e.g. the pragmatic one. In a negative sense its goal is to exclude every influence of religion from politics. In a positive sense it aims at a merely worldly state with a self-sufficient inner-worldly goal. It tries therefore to exclude every religion except its own.

6. There is not a single topic in life that is different to Christian principles and motivation. When you look into the subjects of politics — authority, freedom, community, justice, the welfare of the people, the limitation of power, war, world politics, and so on, — you will find that essentially they will be understood differently from a Biblical standpoint than from a secularized one, however much the latter may have borrowed from the former in the course of time.

7. Everything in life, including the state, is ruled by the law of God, is delivered and recreated by Jesus Christ, and is directed towards the Kingdom of God.

8. The Christian belongs to that Kingdom. His Christian approach, his mandate in the world, his dynamic attitude is determined by his Kingdom and directed towards this Kingdom, in order to show that it has come and in order to serve in its coming still. Therefore he has everywhere to Christianize the world, to oppose sin, i.e. to oppose the falling away from God, secularization, the absolutization of something within creation. There is no middle neutral zone.

9. Since politics is a matter of parties and their programs, Christians have to organize their approach in order not to be on the wrong side of the barricade.

10. Compared with the Christian politics that there actually is, the power of neutral politics is tremendous. It is directing the world towards the abyss of godlessness. But the power of Jesus Christ and His Kingdom is still more tremendous. In all his life the Christian, with or without the likelihood of success, must follow Him in search of the Kingdom of God.

VOORTMANS Dutch Style COOKIES

let you see how good they really are

...and they taste just as good as they look

Look for VOORTMANS on the cookie shelf at your favourite food store. They cost no more, but you'll be delighted with their finer quality and "different" taste.

VOORTMANS Dutch Style Cookies

Buy them at your local food store

LISTEN . . .

Impressed by the beauty, the lone traveler pauses
to inhale the fresh air, of the mountain serene.
The road is so lonely, the night full of splendor,
Hours to go yet, yet much to be seen.

Below rolls the river, like a thundering monster,
yet bound to its course by the hills and the cliffs.
Mankind may use from all its abundance
without asking permission, from their Maker, who gives.

Trees on the hillside, reaching for sunlight;
Rustling a song to their Creator above:
Yet, who is listening, when soft winds cause them to whisper?
Whispering a story of His wonderful love.

Clattering streams, forever feeding the rivers,
Tumbling downwards through forest and rocks
It is though, as if in a never ending language
It's praising Jehovah: It is nature which talks.

Formations of mountain, rising up from the valley,
pointing their snow-capped ridge to the sky.
A blanket of clouds may soften the edges, but . . .
their peaks point to heaven, their Maker up high.

Man speaks of OUR land, OUR forest, OUR nature;
Possessing, ruling — "the masters of all".
Ignoring the message of his surroundings
Climbing in ego, to his destructive fall.

O, could we listen and see nature's splendor,
with the eyes and the ears by NATURE obtained.
Men would believe, not as master, but as crown of creation,
God's majestic glory in nature explained.

MAC VANDEN BRINK.

OUR BEST WISHES

Maragaretha Grace Vriend, daughter of Mr. and Mrs. John Vriend, Waterdown, Ontario, and William John van Staalduinen, son of Mr. and Mrs. John van Staalduinen, Fruitland, Ontario, were united in marriage in an October wedding. The ceremony took place in the Calvin Christian Reformed Church of Dundas, with the Reverend C. Vriend officiating.

Support

YOUR CHURCH IN ACTION!

CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE

2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan

In Canada

THE WORLD'S FIRST FOOD IRRADIATOR

Commercial

Renowned internationally for the high standard of its food administration laws, Canada now has in operation a radically new commercial process for preserving food — gamma irradiation. First of its kind in the world, the pace-setting project is in production at St. Hilaire, near Montreal, Quebec, where a large cobalt-60 irradiator (designed, built and installed by Atomic Energy of Canada Ltd.), plus a laboratory and warehouse storage for 15,000,000 pounds of potatoes, comprises the initial million-dollar venture of *Newfield Products Limited*. Present plans, dealing with the irradiation of potatoes, call for the treatment of some of the fall crop of potatoes to inhibit the growth of sprouts, thereby lengthening their storage and selling season through the summer months when the market is usually dependent on imports. Because the preservation of potatoes occupies only 10 per cent of the irradiator's time, the company is also investigating the treatment of such foods as onions, strawberries, sea-foods and poultry. Since many other countries have spent years of research investigating the irradiation of food, this first commercial project is expected to become the forerunner of numerous plants around the world where the prevention of spoilage and the economics of food distribution are vital factors. Canada's newest atom-age enterprise expects to share and develop its facilities and knowledge in conjunction with other manufacturers and government and university organizations so that the practical benefits of modern science can be more widely and rapidly enjoyed.

NATIONAL FILM BOARD PHOTOSTORY

—*photos by Ted Grant*

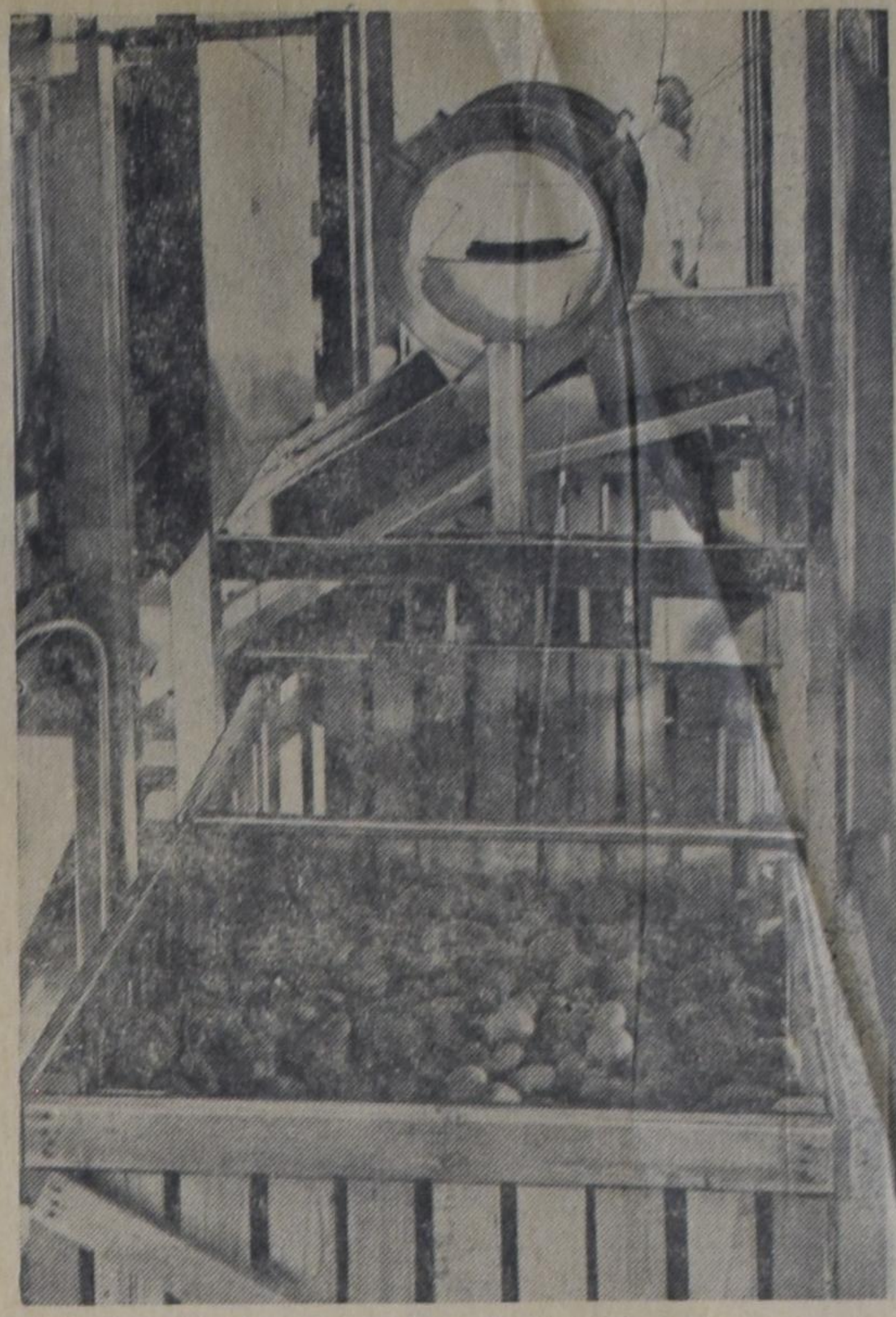

Transport pallet boxes of potatoes receive gamma treatment which will preserve them for 12 months.

Busy scene inside the $1,200,000 plant at St. Hilaire where potatoes are now being irradiated against spoilage. A variety of other foods are scheduled for similar commercial preservation treatment in the future.

Hugh Hamilton of Atomic Energy of Canada, Ltd., inspects core hole in potato during development of irradiator.

In the world's first commercial food irradiator plant, *Newfield Products Limited*, near Montreal, plant manager, V. J. Jimmo, Ron Dancer and technical vice-president, John Masefield, check the operation of the control panel.

Irradiated potatoes also become potato chips like those being enjoyed by children, above.

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. - Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

Lambert Huizingh
Acredited Public Accountant and Auditor
Commisioner for taking Affidavits
9 Harriman Rd.,
AURORA, ONT.
Telephone: 727-9797
139 Albert St.,
OSHAWA, ONT.

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements $3.00
Engagement-announcements $3.00
Marriage and anniversaries $4.00
Notifications of death $4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢. For "letters under number" $0.50 extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Christian Courier
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

LAUDATE DOMINUM CHOIR — CHATHAM, ONTARIO

Laudate Dominum Choir will give its second annual Fall Concert on Saturday, November 20, 1965, at 8 P.M., in the First Presbyterian Church, corner Fifth and Wellington Sts. in Chatham, Ont. Director Mr. John Postma.

Guest Artists — London Bible Mixed Quartet from the London College of Bible and Missions. Miss Marilyn Webster of Waterloo, Rose Bowl winner in the Kiwanis Festival. Miss Rebecca Wicks of Dresden, outstanding young pianist.

With gratitude to the Lord we announce the birth of our son

CORNELIUS MICHAEL

A brother for Iman, Rianne, Margaret and Martha.

Rev. and Mrs. C. Padmos
11917 - 47 Street, Edmonton, Alta.
October 30th, 1965.

Grateful to the Lord, we announce the birth of our son and brother

HENDRICK JOHN

Gordon and Anna Kraayenbrink
Jacob
Frederick

November 9th, 1965.
R.R. 1, Port Lambton, Ont.

Anyone wishing

RIDE TO VANCOUVER

begin December, please contact Hennie, 513 West 5th, Hamilton, Ontario.

With great joy and gratitude to our covenant Lord, we announce the arrival of our little son and brother

ROBERT PHILLIP

Born on November 9, 1965.
Homer and Teena Vander Vecht
A brother for Rchard.
P.O. Box 896, Essex, Ont.

Grateful to God we announce the birth of

PETER ROBERT

Brother of John, Margaret and Arnold.

Rev. and Mrs. P. Breedveld
Picton, November 11th, 1965.
42 Main Street.

CHRISTIAN ACTION FOUNDATION INC.

This organization, having as its aim the development of "the reformed christian community in the Hamilton area" has organized a

Smorgasbord Banquet

on SATURDAY

NOVEMBER 20, 1965 at 6:30 P.M.

in the

CHRISTIAN EDUCATIONAL CENTRE

West 5th Street, South of Mohawk Rd. West, Hamilton, Ontario

SPEAKER:

REV. A. KUYVENHOVEN

Tickets @ $3.50 per person, available at the following addresses:

A. Boersma, 934 Garth St., Hamilton	phone 383-8591
R. Boschman, Highway 53 W., Ancaster	383-4452
J. Bremer, 396 Patricia Drive, Burlington	529-6083
Cl. De Groot, Highway 53 East, Hamilton	383-8394
D. Farenhorst, 154 West 4th St., Hamilton	385-1661
A. J. Klein, 1286 Spring Gardens, Burlington	522-4084
Dr. J. Roukema, 18 Springside Dr., Hamilton	
P. Struik, 327 West 5th St., Hamilton	385-6077
H. Voortman, 1034 Conrad Court, Burlington	637-0825
H. Wetselaar, 90 Highway 53 East, Hamilton	383-5577

Help along to make it a good start
Excellent Kitchen Good Music

Timothy Christian School in West Toronto will need a

GRADE ONE TEACHER

to commence duties on January 3, 1966 or as soon as possible thereafter. Applications are urgently requested.

Write to:

Mr. H. VANDEBURGT, Principal,
Timothy Christian School, 28A Elmhurst Drive,
Rexdale, Ontario.

State: Qualifications, experience, and telephone number.

CROSS WORD PUZZLE

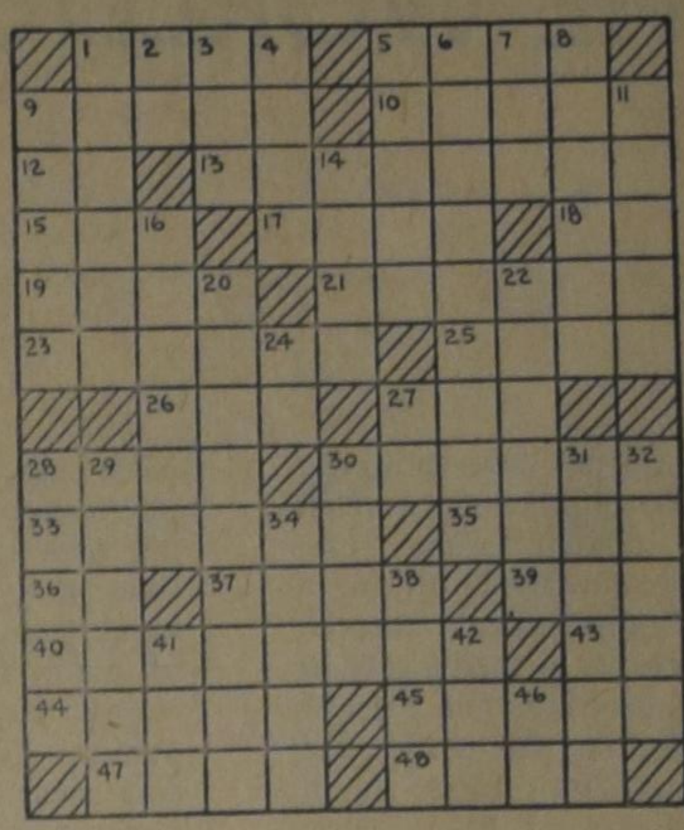

ACROSS

1. Ripped
5. Thick slice
9. Tribunal
10. Snake
12. Man's nickname
13. Character in "David Copperfield"
15. Soak flax
17. Ring
18. It proceeds: music
19. Jewish month
21. Primer
23. Estate
25. Headland
26. French river
27. Harem room
28. Vend
30. Outer coverings
33. Penetrate
35. Harvest
36. Public notice
37. Spoken
39. Regret
40. Sold directly to the consumer
43. Radium: sym.
44. Eat away
45. More delicate
47. Soap-frame bar
48. Kind of duck

DOWN

1. City: Ohio
2. Conjunction
3. Liquor
4. Send forth
5. Weighing device
6. Certain Scot
7. Warp yarn
8. Briefs: law
9. Electrical unit
11. Sandarac trees
14. Maize
16. Mexican food
20. The Northern Pacific, the Southern Pacific, the Pennsylvania, etc.
22. Merchant
24. At home
27. Exclamation
28. Extra
29. Ducks
30. Fasten
31. Evergreen
32. Blade of grass
34. Weeps
38. Remaining
41. Digit
42. Perish
46. Sodium: sym.

SOLUTION to previous Cross Word Puzzle

Buy from the People who Advertise in this Paper

Servant of Slaves

BY

GRACE IRWIN

(45)

Whether or not she would was still an undecided question a fortnight and more after he arrived, early in 1750, in Chatham. After the continual discouragement of delay, his homecoming had been most auspicious. The Manestys had welcomed him almost as a son. Joseph Manesty was pleased with his part in the voyage and promised him command of the Duke of Argyle the next sailing season. When he reached Rotherhithe, he found that Mary had written to his stepmother — written as her mother's amanuensis, true, but Mary had written — inviting her with him to Chatham. John was not sorry that the three children's recent illness prevented her from accepting, but surely the invitation was a good sign. In the elation of it he had written buoyantly to Mary of his easiness of mind because his former errors and absurdities of conduct had evidently not fixed a dislike in her which he could not hope to remove. Jack, home for the Christmas festivities, had returned to his attorney's office in the City; but their friendship had been cemented by correspondence and Jack approved his noticeable improvement in social grace. On the strength of this John wrote, dating his letter from "Elysium", of his hopes that before long he would be happier than he had ever had a notion of, and asking Jack to purchase for him, against Mary's approaching birthday, an elegant white vellum prayer-book.

Yet of definite assurance, he had to admit when he withdrew from the dazzle of her presence and faced the situation in the cold north light of fact, he had absolutely none. It amazed him that Mary could welcome him so pleasantly, treat him so considerately, and never by word or look betray her knowledge that she, and she alone was the purpose, the end, the object of his visit and presence. Her laughter, her interest in his adventures, the delightful efficiency with which she carried out her share of the housekeeping, or the easy grace with which she performed introductions, arranged the tables for an evening game of cards, or took just the right place at the right moment when the dance was forming: all had the same air of spontaneity free from any touch of coyness. Artifice could not be mentioned in connection with her — unless it were artifice to behave as if she did not know what she had known for years, what she had read in letter after letter, what was obvious to everyone else every time he looked at her. Surely she could give some sign of encouragement if there was encouragement for him and, if not, why had she permitted him to come at all?

John broke off at this moment of pondering, as though his thought were sacrilege. Whatever Mary did was right. Shrewd and critical he was in other matters: recently at Charlestown he had altered his naive view that all doctrine which came from tne pulpit must be good, and had forsaken the barren ministry of the Established Church to hear a controverted Dissenting preacher. But he had yet to see one action, hear one word from Mary which did not evoke his whole-souled approval. What did he expect of a girl? To put up with his tongue-tied absurdity and epistolary eloquence for years and then ask him to propose? He had been waiting — or so he told himself — for her to become accustomed to him after his long absence, to see for herself what he had told her brother, and what he felt must be an improvement in her eyes, that he was "more like other people than formerly". Perhaps she wondered what he was waiting for. And, considering the alarming way in which the days of his stay on shore were gliding past, he wondered too. He would propose formally at the very first opportunity. After his past experience he preferred not to give advance notice by asking for a private interview.

His chance occurred the following evening. Mr. Catlett had business which took him to his warehouse after tea; Georgie and Sarah had both taken to bed with a cold and George in particular was a demanding patient.

"Poor Georgie," said Polly, when Mrs. Catlett left the room to fulfil her promise to read to him. "Such a great boy and yet he becomes childish when he falls sick. He really is miserable. If he were just a bit ill I should do as nurse. But when he feels quite wrenched he must have Mother. It's an infallible test."

"I'm glad he must," said John, recognizing the perfect opening, and seizing it abruptly, "but in my case, well or ill, I should want you. I do want you, and have wanted you — always. O Polly" — the name, though dear, was too frivolous for the great occasion — "Mary, dearest, you know, you must know what I have so often and so poorly attempted to tell you, that —"

He stopped short. Mary, sitting across the hearth from him, had been smiling into the fire at some recollection connected with George's importunity. Now the face she turned to him was so grave that the words which had for the first time been coming fluently froze on his tongue. Her hand's quick curtailing gesture was peremptory.

"Don't, John," she said and her tone, though breathless, had the same frightening gravity as her face. "I know what you are going to say — and I cannot listen to it. I cannot marry you. You must never speak to me of this again."

Silence fell, the silence of consternation. In terrible dreams this had sometimes occurred but the bleakness had always wakened him to the comparative comfort that it was only a dream. Now it had happened in reality and there was no sequel. Her authority over him was so absolute that even the thought of expostulation did not immediately arise. He must say something, something casual, something reassuring, or she might leave the room and refuse to see him again. But his thoughts, so long focused on this moment, were shattered and he could find nothing to say among the fragments.

Mary sat very still. The words had been almost as much a surprise to her as to him. She always made an effort to put off things which troubled her. Now suddenly it had come, the often fumbled, long postponed moment, the choice between her present happy self-sufficiency, the sure groove of her little, placid, lovely life and a change, not only of state but of dimension. For whatever life would mean with this strange person, this dumbly adoring boy for whom she felt almost a motherly pity, this thoughtful, increasingly accomplished, unconforming individual, this shy, potentially disturbing man, she knew instinctively that it would be lived on another level, where she would experience great emotion, those heart-tearing moments which she feared and tried to avoid, elemental conflict and knowledge of vast things beyond the secure limitations of the present. And she could not choose it. Why should she? For what compensation? So she sat still, counting on the authority which, even as a child of fourteen, she had realized was hers over him; and her mind was still, almost as formless as his.

John cleared his throat and wished that he had not. The sound was abnormally loud in the quiet room. An instant later a log fell from the andirons, and at the same instant a gust of icy rain blew against the window. He fumbled for the first coherent thought.

"In Sherbro," he said earnestly, "it is very hot at this season."

Mary looked at him quickly, then shrieked with laughter. John laughed too, at the ineptitude of his remark, and with relief at having disturbed her devastating gravity. In the thaw of his dread, his mind and his hope reasserted themselves beneath his surface thought of helpless adoration that any merely human face could look so lovely, whether severely composed or as now, mirth-shaken and uncontrolled. Her features and hers alone, he thought, could be convulsed without distortion, fall into new patterns of beauty with laughter or distress. And either emotion took her quickly, often from causes which his mind perceived more slowly in the wake of hers.

"I am sorry; it was rude to laugh," she apologized contritely a moment later. "I don't know why the — the — climate of Sherbro or a reference to it should seem so funny just then. Mother would be shocked," she went on hurriedly, "at my forgetting my manners."

John was not slow to press his advantage.

"Of course it seemed funny. It was completely irrelevant. But, Polly, that is the very point. There is no relevance apart from my love for you. If I cannot talk of that or hope for that, there is nothing to talk about. Mary, my dearest —"

She had recovered her gravity completely now, and with it a suggestion of reproach.

"John, I forbid you to continue. Surely you heard me when I said that I could not listen?"

She rose and for a moment he thought she was about to leave the room. Yet somehow her tone and manner seemed less peremptory than before. He cast about hastily for a topic of conversation to detain her and it was mercifully provided in a snore from the hearth-rug at his feet.

"Fancy is feeling the effects of his walk today," he essayed. "Usually he stirs the very moment you do."

"Yes, silly little dog," said Mary fondly, sitting down on the hearth-bench and leaning forward to stroke Fancy's smooth amber head. Her own curling brown hair fell forward with the gesture and the fire brightened the colour in her cheeks and cast its magic — as if there were not magic enough! — over the curving arm and the deepened hollow where her throat melted into the drooping left shoulder. "He was so happy to get out after being cooped up in the house. I don't wonder he's tired. You and Father and I walked only to the Windmill and back. Fancy must have run five times that distance."

"At least that, I should imagine, if we could chart his course," said John, gathering his courage for another effort. "Similarly, my ship may sail many times the distance on one voyage as when bound for the same port, but with a steady wind. Polly, you are too kind to hurt Fancy who has loved you for scarcely two years. How can you be cruel to me when I have loved you as he never can — and with far less encouragement — for over seven? You must — you cannot be so far ungenerous as to refuse to — let me at least plead my cause this once."

The soft stroking ceased abruptly. She rose again and stood by the mantle, half turned away from him, but said nothing and he continued hastily:

"Don't think that I expect you to feel as I do or to love me at the beginning. Just let me show you, as I cannot in this suspense and uncertainty, what I mean by devotion —"

"But I am not a worthy object of such devotion," said Mary in a cool argumentative tone. "You would soon find that you have been mistaken in me. I have all sorts of faults and am not half as good as you suppose —"

"I am quite willing to take the risk," interrupted John, scarcely believing that she had so far relented as to argue. "I have existed on the mere shadow and idea of love all this time, I am not afraid that the substance will diminish my regard. And —"

"But I am happy as I am now."

"How do you know that you cannot be happier?" said John boldly, his mind groping for a line of poetry that was eluding him. "You surely do not intend to remain unmarried all your life?"

"Perhaps not. But if I marry someone here, I should not have to leave home or to have my husband away at sea for so long, and —"

(To be continued.)